

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 37/2014

z dnia 15 stycznia 2014 r.

zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W wielu rozporządzeniach podstawowych odnoszących się do wspólnej polityki handlowej przewidziano, że akty wykonujące wspólną politykę handlową przyjmowane są przez Radę zgodnie z procedurami ustanowionymi w różnych aktach prawnych lub przez Komisję w drodze specjalnych procedur i pod kontrolą ze strony Rady. Procedury takie nie są objęte decyzją Rady 1999/468/WE ⁽²⁾.
- (2) Należy zmienić te rozporządzenia podstawowe, tak by zapewnić zgodność z postanowieniami wprowadzonymi Traktatem z Lizbony. Powinno to nastąpić, w stosownych przypadkach, w drodze przyznania Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych oraz poprzez

zastosowanie niektórych procedur określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽³⁾.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić następujące rozporządzenia:

— Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2841/72 ⁽⁴⁾,— Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2843/72 ⁽⁵⁾,— Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1692/73 ⁽⁶⁾,— Rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 ⁽⁷⁾,— Rozporządzenie Rady (WE) nr 385/96 ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. (Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 126) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 15 listopada 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2841/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską (Dz.U. L 300 z 31.12.1972, s. 284).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2843/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii (Dz.U. L 301 z 31.12.1972, s. 162).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1692/73 z dnia 25 czerwca 1973 r. w sprawie środków ochronnych przewidzianych Umową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii (Dz.U. L 171 z 27.6.1973, s. 103).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 71).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 385/96 z dnia 29 stycznia 1996 r. w sprawie ochrony przed szkodliwymi praktykami cenowymi dotyczącymi statków (Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 21).

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96 ⁽¹⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1515/2001 ⁽²⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 153/2002 ⁽³⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 427/2003 ⁽⁴⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 452/2003 ⁽⁵⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 673/2005 ⁽⁶⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 ⁽⁷⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1616/2006 ⁽⁸⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 ⁽⁹⁾,

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 140/2008 ⁽¹⁰⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 55/2008 ⁽¹¹⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 594/2008 ⁽¹²⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 ⁽¹³⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 ⁽¹⁴⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 625/2009 ⁽¹⁵⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1061/2009 ⁽¹⁶⁾,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽¹⁷⁾.

- (4) W celu zapewnienia pewności prawnej, niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na procedury przyjmowania środków, które zostały wszczęte, lecz nie zakończone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96 z dnia 22 listopada 1996 r. zabezpieczające przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi (Dz.U. L 309 z 29.11.1996, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1515/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. w sprawie środków, które Wspólnota może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antidumpingowych i antysubsydyjnych (Dz.U. L 201 z 26.7.2001, s. 10).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 153/2002 z dnia 21 stycznia 2002 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, oraz stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii (Dz.U. L 25 z 29.1.2002, s. 16).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 519/94 w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 65 z 8.3.2003, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 452/2003 z dnia 6 marca 2003 r. w sprawie środków, jakie może przyjąć Wspólnota w stosunku do połączonego oddziaływania środków antidumpingowych lub antysubsydyjnych i środków ochronnych (Dz.U. L 69 z 13.3.2003, s. 8).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 673/2005 z dnia 25 kwietnia 2005 r. ustanawiające dodatkowe cła przywozowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 110 z 30.4.2005, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karanania (Dz.U. L 200 z 30.7.2005, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1616/2006 z dnia 23 października 2006 r. w sprawie określonych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, oraz umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Republiką Albanii (Dz.U. L 300 z 31.10.2006, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym (Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym wprowadza się zmiany w rozporządzeniach wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tym załącznikiem.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 140/2008 z dnia 19 listopada 2007 r. w sprawie procedur dotyczących stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, oraz procedur dotyczących stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony (Dz.U. L 43 z 19.2.2008, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 55/2008 z dnia 21 stycznia 2008 r. wprowadzające autonomiczne preferencje handlowe dla Republiki Mołdowy i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 980/2005 i decyzję Komisji 2005/924/WE (Dz.U. L 20 z 24.1.2008, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 594/2008 z dnia 16 czerwca 2008 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony, oraz stosowania umowy przejściowej w sprawie handlu i spraw związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony (Dz.U. L 169 z 30.6.2008, s. 1).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 625/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych krajów trzecich (Dz.U. L 185 z 17.7.2009, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1061/2009 z dnia 19 października 2009 r. ustanawiające wspólne reguły wywozu (Dz.U. L 291 z 7.11.2009, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

Artykuł 2

Odesłania do przepisów rozporządzeń wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do przepisów w brzmieniu zmienionym niniejszym rozporządzeniem.

Odesłania do wcześniejszych nazw komitetów odczytuje się jako odesłania do nowych nazw komitetów figurujących w niniejszym rozporządzeniu.

We wszystkich rozporządzeniach wymienionych w załączniku:

- a) wszelkie odniesienia do „Wspólnoty Europejskiej”, „Wspólnoty”, „Wspólnot Europejskich” lub „Wspólnot” rozumie się jako odniesienia do Unii Europejskiej lub Unii;
- b) wszelkie odniesienia do „wspólnego rynku” rozumie się jako odniesienia do „rynku wewnętrznego”;
- c) wszelkie odniesienia do słów „komitet określony w art. 113”, „komitet określony w art. 133”, „komitet, o którym mowa w art. 113” lub „komitet, o którym mowa w art. 133” rozumie się jako odniesienia do słów „komitet określony w art. 207”;

- d) wszelkie odniesienia do słów „art. 113 Traktatu” lub „art. 133 Traktatu” rozumie się jako odniesienia do słów „art. 207 Traktatu”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na procedury wszczęte w celu przyjmowania środków przewidzianych w rozporządzeniach wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy, w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub przed jego wejściem w życie:

- a) Komisja przyjęła akt;
- b) wymagane jest przeprowadzenie konsultacji na podstawie jednego z rozporządzeń wymienionych w załączniku i takie konsultacje zostały rozpoczęte; lub
- c) wymagany jest wniosek na podstawie jednego z rozporządzeń wymienionych w załączniku i Komisja przyjęła taki wniosek.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzydziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 stycznia 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
M. SCHULZ

W imieniu Rady
Przewodniczący
D. KOURKOULAS

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ ROZPORZĄDZEŃ Z ZAKRESU WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ, ZMIENIONYCH W CELU DOSTOSOWANIA DO ART. 290 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ LUB DO MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE PRZEPISÓW ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) nr 182/2011**1. Rozporządzenie (EWG) nr 2841/72**

W odniesieniu do rozporządzenia (EWG) nr 2841/72, wykonywanie dwustronnych klauzul ochronnych Umowy wymaga jednolitych warunków przyjmowania środków ochronnych. Środki te powinny być przyjmowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli – w odpowiednio uzasadnionych przypadkach odnoszących się do sytuacji, o których mowa w art. 24, 24a i 26 Umowy, lub w przypadku pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy skutek dla obrotu – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (EWG) nr 2841/72 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Komisja może zwrócić się do wspólnego komitetu ustanowionego Umową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską – zwanej dalej „Umową” – w celu podjęcia środków przewidzianych w art. 22, 24, 24a i 26 Umowy. Komisja w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje te środki zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy Komisja postanawia przekazać sprawę do wspólnego komitetu, informuje o tym państwa członkowskie.”;

2) w art. 2 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Komisja w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje środki ochronne zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. W przypadku gdy wyjątkowe okoliczności wymagają podjęcia natychmiastowych działań w sytuacjach określonych w art. 24, 24a i 26 Umowy lub w przypadku pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy skutek dla obrotu, Komisja może przyjąć środki ostrożności przewidziane w art. 27 ust. 3 lit. e) Umowy zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia lub, w przypadkach pilnych – zgodnie z art. 7 ust. 3.

2. Gdy jedno z państw członkowskich zwraca się do Komisji o podjęcie działań, Komisja podejmuje decyzję w sprawie takiego wniosku najpóźniej w terminie pięciu dni roboczych od daty jego otrzymania.”;

4) uchyla się art. 5;

5) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 7

1. Komisję wspomaga Komitet Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

Artykuł 8

Informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia Komisja ujmuje w rocznym sprawozdaniu na temat stosowania i wykonywania środków ochrony handlu, przedstawianym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na podstawie art. 22a rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (**).

- (*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1).
- (**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).
- (***) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51)."

2. Rozporządzenie (EWG) nr 2843/72

W odniesieniu do rozporządzenia (EWG) nr 2843/72, wykonywanie dwustronnych klauzul ochronnych Umowy wymaga jednolitych warunków przyjmowania środków ochronnych. Środki te powinny być przyjmowane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011.

Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli – w odpowiednio uzasadnionych przypadkach odnoszących się do sytuacji, o których mowa w art. 25, 25a i 27 Umowy, lub w przypadku pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy skutek dla obrotu – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (EWG) nr 2843/72 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Komisja może zwrócić się do Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii – zwaną dalej „Umową” – w sprawie środków przewidzianych w art. 23, 25, 25a i 27 Umowy. Komisja w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje te środki zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy Komisja postanawia przekazać sprawę do wspólnego komitetu, informuje o tym państwa członkowskie.”;

- 2) w art. 2 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Komisja w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje środki ochronne zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”;

- 3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. W przypadku gdy wyjątkowe okoliczności wymagają podjęcia natychmiastowych działań w sytuacjach określonych w art. 25, 25a i 27 Umowy lub w przypadku pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy skutek dla obrotu, Komisja może przyjąć środki ostrożności przewidziane w art. 28 ust. 3 lit. e) Umowy zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia lub, w przypadkach pilnych – zgodnie z art. 7 ust. 3.

2. Gdy jedno z państw członkowskich zwraca się do Komisji o podjęcie działań, Komisja podejmuje decyzję w sprawie takiego wniosku najpóźniej w terminie pięciu dni roboczych od daty jego otrzymania.”;

- 4) uchyla się art. 5;

- 5) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 7

1. Komisję wspomaga Komitet Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

Artykuł 8

Informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia Komisja ujmuje w rocznym sprawozdaniu na temat stosowania i wykonywania środków ochrony handlu, przedstawianym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na podstawie art. 22a rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (***)

-
- (*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1).
- (**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).
- (***) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51)".

3. Rozporządzenie (EWG) nr 1692/73

W odniesieniu do rozporządzenia (EWG) nr 1692/73, wykonywanie dwustronnych klauzul ochronnych Umowy wymaga jednolitych warunków przyjmowania środków ochronnych. Środki te powinny być przyjmowane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011.

Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli – w odpowiednio uzasadnionych przypadkach odnoszących się do sytuacji, o których mowa w art. 24, 24a i 26 Umowy, lub w przypadku pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy skutek dla obrotu – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (EWG) nr 1692/73 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Komisja może zdecydować, że zwróci się do Wspólnego Komitetu powołanego na podstawie Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii, zwanej dalej „Umową”, w sprawie podjęcia środków przewidzianych w art. 22, 24, 24a i 26 Umowy. W miarę potrzeby Komisja przyjmuje te środki zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy Komisja postanawia przekazać sprawę do Wspólnego Komitetu, informuje o tym państwa członkowskie.”;

- 2) w art. 2 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W miarę potrzeby Komisja przyjmuje środki ochronne zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”;

- 3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. W przypadku gdy wyjątkowe okoliczności wymagają podjęcia natychmiastowych działań w sytuacjach określonych w art. 24, 24a i 26 Umowy lub w przypadku pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy skutek dla obrotu, Komisja może przyjąć środki ostrożności przewidziane w art. 27 ust. 3 lit. e) Umowy zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia lub, w przypadkach pilnych – zgodnie z art. 7 ust. 3.

2. Gdy jedno z państw członkowskich zwraca się do Komisji o podjęcie działań, Komisja podejmuje decyzję w sprawie takiego wniosku najpóźniej w terminie pięciu dni roboczych od daty jego otrzymania.”;

- 4) uchyla się art. 5;

5) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 7

1. Komisję wspomaga Komitet Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

Artykuł 8

Informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia Komisja ujmuje w rocznym sprawozdaniu na temat stosowania i wykonywania środków ochrony handlu, przedstawianym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na podstawie art. 22a rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (**).

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(***) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).”.

4. Rozporządzenie (WE) nr 3286/94

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 3286/94, wykonywanie procedur badawczych przewidzianych w tym rozporządzeniu wymaga jednolitych warunków przyjmowania decyzji w sprawie przeprowadzania tych procedur badawczych oraz środków wynikających z tych procedur. Środki te powinny być przyjmowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W przypadku zawieszania trwających badań należy stosować procedurę doradczą, ze względu na skutki takich środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia środków.

Parlament Europejski i Rada powinny być stale powiadamiane o rozwoju sytuacji w kontekście niniejszego rozporządzenia, aby umożliwić im rozważenie jej szerszych implikacji politycznych.

Ponadto w przypadku gdy umowa z państwem trzecim wydaje się stanowić najbardziej właściwy środek dla rozwiązania sporu wynikającego z przeszkód w handlu, negocjacje w tym celu powinny być prowadzone zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 207 Traktatu.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 3286/94 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy staje się jasne, że skarga nie zawiera dostatecznego dowodu uzasadniającego wszczęcie dochodzenia, składający skargę powinien zostać o tym poinformowany.

W przypadku gdy Komisja postanawia, że skarga nie zawiera dostatecznego dowodu uzasadniającego wszczęcie dochodzenia, informuje o tym państwa członkowskie.”;

2) art. 6 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy staje się jasne, że wniosek nie dostarcza dostatecznych dowodów uzasadniających wszczęcie dochodzenia, powiadamia się o tym dane państwo członkowskie.

W przypadku gdy Komisja postanawia, że skarga nie zawiera dostatecznego dowodu uzasadniającego wszczęcie dochodzenia, informuje o tym państwa członkowskie.”;

3) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Procedura komitetowa

1. a) Komisję wspomaga Komitet ds. Barrier Handlowych, zwany dalej „komitetem”. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).
 - b) W przypadku odesłania do niniejszej litery stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
 - c) W przypadku odesłania do niniejszej litery stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. Komisja przekazuje również Parlamentowi Europejskiemu i Radzie informacje przedstawione na mocy niniejszego rozporządzenia, aby mogły one rozważyć szersze implikacje dla wspólnej polityki handlowej.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

4) art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy dla Komisji staje się jasne, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające wszczęcie procedury badawczej oraz, że jest ona konieczna w interesie Unii, Komisja:

- a) ogłasza wszczęcie procedury badawczej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Ogłoszenie takie wskazuje produkt lub usługę oraz zainteresowane państwa, zawiera streszczenie otrzymanych informacji oraz zapewnia, że wszystkie istotne informacje mają być przekazywane Komisji. Określa też termin, w którym zainteresowane strony mogą wnioskować o wysłuchanie ich ustnych wystąpień przez Komisję zgodnie z ust. 5;
- b) powiadamia oficjalnie przedstawicieli państwa będącego przedmiotem procedury lub państw będących przedmiotem procedury z którymi, w odpowiednich przypadkach, mogą być prowadzone konsultacje;
- c) przeprowadza badanie na szczeblu Unii, działając we współpracy z państwami członkowskimi.

W przypadku gdy Komisja postanawia, że skarga zawiera dostateczne dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia, informuje o tym państwa członkowskie.”;

5) art. 9 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

- „2. a) Komisja i państwa członkowskie, w tym urzędnicy Komisji i państw członkowskich, nie ujawniają żadnych informacji o charakterze poufnym otrzymanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub jakichkolwiek informacji dostarczonych drogą poufną przez stronę procedury badawczej, bez specjalnego pozwolenia strony dostarczającej takich informacji.”;

6) w art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Zakończenie i zawieszenie procedury

1. W przypadku gdy ustalono w wyniku procedury badawczej przeprowadzonej zgodnie z art. 8, że interesy Unii nie wymagają żadnych działań, procedura zostaje zakończona przez Komisję zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 1 lit. c).
2. a) Jeżeli po zakończeniu procedury badawczej przeprowadzonej zgodnie z art. 8 dane państwo trzecie lub państwa trzecie podejmuje (podejmują) środki uznane za dostateczne i w związku z tym nie jest wymagane żadne działanie ze strony Unii, procedura może zostać zawieszona przez Komisję zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 7 ust. 1 lit. b).
- b) Komisja nadzoruje stosowanie tych środków tam, gdzie jest to właściwe, na podstawie informacji dostarczonych w odpowiednich odstępach czasu, których może żądać od danych państw trzecich, a także sprawdzać je w miarę potrzeby.

c) W przypadku gdy środki podjęte przez dane państwo lub państwa trzecie zostały uchylone, zawieszono lub niewłaściwie wykonane, lub w przypadku gdy Komisja ma podstawy wierzyć, że jest tak w danym przypadku, czy też wreszcie, gdy wniosek o udzielenie informacji złożony przez Komisję jak przewidziano to w lit. b) nie został rozpatrzony pozytywnie, Komisja powiadamia o tym państwa członkowskie, a gdy jest to konieczne oraz uzasadnione wynikami dochodzenia i nowe dostępne fakty, podejmuje się wszelkie działania zgodnie z art. 13 ust. 3.

3. W przypadku gdy po zakończeniu procedury badawczej przeprowadzonej zgodnie z art. 8 lub w dowolnym momencie przed, w trakcie lub też po procedurze rozstrzygnięcia sporów międzynarodowych wydaje się, że najbardziej odpowiednim środkiem rozstrzygnięcia sporu wynikającego z przeszkody w handlu jest zawarcie umowy z danym państwem trzecim lub państwami trzecimi, które może zmienić prawa materialne Unii oraz danego państwa trzeciego lub państw trzecich, procedura zostaje zawieszona przez Komisję zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 7 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, a negocjacje są prowadzone zgodnie z postanowieniami art. 207 Traktatu.”;

7) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Procedury podejmowania decyzji

1. W przypadku gdy Unia, w wyniku skargi na podstawie art. 3 lub 4, lub przekazania na podstawie art. 6, podejmuje procedury oficjalnych międzynarodowych konsultacji lub rozstrzygnięcia sporów, decyzje odnoszące się do rozpoczęcia, prowadzenia oraz zakończenia tych procedur podejmuje Komisja.

W przypadku gdy Komisja postanawia rozpocząć, prowadzić lub zakończyć procedury oficjalnych międzynarodowych konsultacji lub rozstrzygnięcia sporów, informuje o tym państwa członkowskie.

2. W przypadku gdy, po podjęciu działań zgodnie z art. 12 ust. 2, Unia musi podjąć decyzję co do środków w zakresie polityki handlowej, które mają zostać podjęte na podstawie art. 11 ust. 2 lit. c) lub art. 12 niniejszego rozporządzenia, stanowi ona niezwłocznie zgodnie z art. 207 Traktatu oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z innymi mającymi zastosowanie procedurami.”;

8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 13a

Sprawozdanie

Informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia Komisja ujmuje w rocznym sprawozdaniu na temat stosowania i wykonywania środków ochrony handlu, przedstawianym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na podstawie art. 22a rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (*).

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).”;

9) uchyla się art. 14.

5. Rozporządzenie (WE) nr 385/96

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 385/96, wykonywanie procedur przewidzianych w tym rozporządzeniu wymaga jednolitych warunków przyjmowania środków koniecznych do jego wykonania zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 385/96 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Bez uszczerbku dla art. 15 ust. 2, jeśli dla Komisji staje się jasne, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja wszczyna je w ciągu 45 dni od daty złożenia skargi lub, w przypadku wszczęcia postępowania zgodnie z ust. 8, nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od kiedy powzięto wiadomość o sprzedaży lub od kiedy sprzedaż ta powinna być wiadoma, i publikuje zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeśli przedstawione dowody uznaje się za niewystarczające, składającego skargę powiadamia się o tej decyzji w ciągu 45 dni od daty złożenia skargi do Komisji.

Gdy Komisja ustali konieczność wszczęcia takiego postępowania, informuje o tym państwa członkowskie.”;

2) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Postępowanie kończy się, jeśli nałożenie środków nie wydaje się konieczne. Komisja zamyka postępowanie zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 10 ust. 2.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeśli z ostatecznych ustaleń wynika, że stosowano nieuczciwe praktyki cenowe, które doprowadziły do wyrządzenia szkody, Komisja nakłada na budowniczego statku opłatę wyrównującą skutki szkodliwych praktyk cenowych, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 10 ust. 2. Wysokość opłaty wyrównującej równa jest ustalonemu marginesowi szkodliwej ceny. Po poinformowaniu państw członkowskich Komisja przyjmuje konieczne środki w celu wykonania swojej decyzji, w szczególności w zakresie pobierania opłaty.”;

3) art. 8 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Postępowanie może zostać zakończone bez nałożenia opłaty wyrównującej, jeśli budowniczy statku ostatecznie i nieodwołalnie unieważni sprzedaż statku będącego przedmiotem nieuczciwych praktyk cenowych lub zastosuje inny równoważny środek zaakceptowany przez Komisję.”;

4) art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeśli budowniczy statku nie wnosi opłaty wyrównującej skutki nieuczciwych praktyk cenowych nałożonych na mocy art. 7, Komisja nakłada środki zaradcze w formie odmowy prawa załadunku i rozładunku w stosunku do statków wybudowanych przez tego budowniczego.

Gdy pojawią się przesłanki dla środków zaradczych, o których mowa w akapicie pierwszym, Komisja informuje o tym państwa członkowskie.”;

5) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1225/2009 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

6) art. 13 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja i państwa członkowskie, w tym urzędnicy Komisji i państw członkowskich, nie ujawniają informacji, w stosunku do których osoba, która ich dostarczyła, złożyła wniosek o zachowanie poufności, bez wyraźnej zgody tej osoby. Nie ujawnia się również, chyba że niniejsze rozporządzenie przewiduje inaczej, informacji, które wymieniają między sobą Komisja i państwa członkowskie ani wewnętrznych dokumentów przygotowywanych przez władze Unii lub państwa członkowskie.”;

7) art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ostateczne ustalenia ujawniane są na piśmie. Dokonuje się tego przy należyтым uwzględnieniu potrzeby ochrony informacji poufnych, jak najszybciej i zwykle nie później niż na jeden miesiąc przed wydaniem ostatecznej decyzji. Jeśli Komisja nie jest w stanie ujawnić określonych faktów lub okoliczności w danym momencie, ujawniane są one jak najszybciej w późniejszym czasie. Ujawnienie ustaleń nie stanowi przeszkody dla podjęcia przez Komisję dalszych decyzji i jeśli decyzje te opierają się na innych faktach i okolicznościach, muszą być one jak najszybciej ujawnione.”;

8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 14a

Sprawozdanie

Informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia Komisja ujmuje w rocznym sprawozdaniu na temat stosowania i wykonywania środków ochrony handlu, przedstawianym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na podstawie art. 22a rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.”.

6. Rozporządzenie (WE) nr 2271/96

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 2271/96 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w celu zmiany załącznika do tego rozporządzenia.

W celu przyjęcia przepisów niezbędnych do stosowania tego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do dodawania przepisów do załącznika do tego rozporządzenia lub wykreślenia ich z niego. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Wykonywanie rozporządzenia (WE) nr 2271/96 wymaga jednolitych warunków określania kryteriów upoważnienia do całkowitego lub częściowego zastosowania się osób do wymogu lub zakazu, w tym żądań obcych sądów, w przypadku gdy brak zastosowania się poważnie naruszyłby ich interesy lub interesy Unii. Środki te powinny być przyjmowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 2271/96 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 11a, aby dodawać do załącznika do niniejszego rozporządzenia przepisy ustawowe, wykonawcze i inne instrumenty prawne państw trzecich mające zastosowanie eksterytorialne i wywierające niekorzystny wpływ na interesy Unii i interesy osób fizycznych i prawnych wykonujących prawa zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz aby wykreślić przepisy ustawowe, wykonawcze i inne instrumenty prawne, kiedy nie wywierają już takiego wpływu.”;

2) uchyla się art. 7 lit. c);

3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Do celów wykonywania art. 7 lit. b) Komisję wspomaga Komitet ds. Prawodawstwa o Charakterze Eksterytorialnym. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 11a

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 1, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 20 lutego 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień jest automatycznie przedłużane na okresy o tej samej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja ta staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o cztery miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.

7. Rozporządzenie (WE) nr 1515/2001

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 1515/2001, jego wykonanie wymaga jednolitych warunków przyjmowania środków w następstwie sprawozdania przyjętego przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych. Te środki powinny być przyjmowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W przypadku zawieszania środków na czas określony należy stosować procedurę doradczą, zważywszy na skutki takich środków.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1515/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. W każdym przypadku, gdy ORS przyjmuje sprawozdanie dotyczące środków przyjętych przez Unię na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (*), rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 (**) lub niniejszego rozporządzenia („środek kwestionowany”), Komisja może przyjąć jeden lub większą liczbę spośród następujących środków, które uznaje za właściwe, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 3a ust. 3:

a) odwołanie lub wprowadzenie zmiany do kwestionowanego środka; lub

b) przyjęcie wszelkich innych szczególnych środków wykonawczych, które w tych okolicznościach uznaje się za właściwe do doprowadzenia Unii do zgodności z zaleceniami i zarządzeniami zawartymi w sprawozdaniu.

2. Do celów przyjęcia środka na mocy ust. 1, Komisja może poprosić zainteresowane strony o dostarczenie wszystkich informacji niezbędnych do uzupełnienia informacji uzyskanych w toku badania skutkującego przyjęciem środka kwestionowanego.

3. Jeśli przed przyjęciem środka na mocy ust. 1 lub w momencie jego przyjęcia, właściwe jest przeprowadzenie rewizji, rewizję tę podejmuje Komisja. Gdy Komisja postanawia podjąć rewizję, informuje o tym państwa członkowskie.

4. Jeśli właściwe jest zawieszenie środka kwestionowanego lub środka, do którego wprowadzono zmiany, Komisja przyznaje takie zawieszenie na czas określony, działając zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 3a ust. 2.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

(**) Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93).";

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Jeśli Komisja uzna to za właściwe, może również przyjąć wszelkie środki wspomniane w art. 1 ust. 1, w celu wzięcia pod uwagę wykładni prawnych przedstawionych w sprawozdaniu przyjętym przez ORS w odniesieniu do środka niekwestionowanego.

2. Do celów przyjęcia środka na mocy ust. 1, Komisja może poprosić zainteresowane strony o dostarczenie wszystkich informacji niezbędnych do uzupełnienia informacji uzyskanych w toku badania skutkującego przyjęciem środka niekwestionowanego.

3. Jeśli przed przyjęciem środka na mocy ust. 1 lub w momencie jego przyjęcia właściwe jest przeprowadzenie rewizji, rewizję tę podejmuje Komisja. Gdy Komisja postanawia podjąć rewizję, informuje o tym państwa członkowskie.

4. Jeśli właściwe jest zawieszenie środka niekwestionowanego lub środka, do którego wprowadzono zmiany, Komisja przyznaje takie zawieszenie na czas określony, działając zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 3a ust. 2.”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 3a

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 13a

Sprawozdanie

Informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia Komisja ujmuje w rocznym sprawozdaniu na temat stosowania i wykonywania środków ochrony handlu, przedstawianym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na podstawie art. 22a rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.”.

8. Rozporządzenie (WE) nr 153/2002

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 153/2002 – wykonywanie dwustronnych klauzul ochronnych Umowy przejściowej i Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu wymaga jednolitych warunków przyjmowania środków ochronnych i innych środków. Środki te powinny być przyjmowane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011.

Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, gdy w odpowiednio uzasadnionych przypadkach odnoszących się do pojawienia się okoliczności wyjątkowych i krytycznych w rozumieniu art. 24 ust. 4 lit. b) i art. 25 ust. 4 Umowy przejściowej, a następnie art. 37 ust. 4 lit. b) i art. 38 ust. 4 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 153/2002 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Koncesje na młodą wołowinę

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy wykonawcze do art. 14 ust. 2 Umowy przejściowej, a następnie art. 27 ust. 2 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, dotyczące kontyngentów taryfowych na młodą wołowinę, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7fa ust. 4 niniejszego rozporządzenia.”;

- 2) uchyla się art. 3;

- 3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Dalsze koncesje

Jeżeli przyznane zostaną, w ramach kontyngentów taryfowych, dodatkowe ulgi na produkty rybołówstwa na podstawie art. 29 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz art. 16 Umowy przejściowej, Komisja przyjmie szczegółowe przepisy wykonawcze w odniesieniu do tych kontyngentów taryfowych, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7fa ust. 4 niniejszego rozporządzenia.”;

- 4) uchyla się art. 5;

- 5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Dostosowania techniczne

Zmiany i dostosowania techniczne do szczegółowych przepisów wykonawczych, przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia, które są niezbędne w następstwie zmian kodów Nomenklatury Scalonej oraz poddziałów TARIC lub wynikające z zawarcia nowych umów, protokołów, wymiany listów lub innych aktów między Unią i byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, należy przyjmować zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7fa ust. 4.”;

- 6) w art. 7a wprowadza się następujące zmiany:

- a) uchyla się ust. 2, 3 i 4;

- b) ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Po zakończeniu konsultacji oraz w przypadku niemożliwości dokonania innych uzgodnień, Komisja może, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7fa ust. 4 niniejszego rozporządzenia, podjąć decyzję o zaniechaniu działania albo o przyjęciu właściwych środków przewidzianych w art. 25 i 26 Umowy przejściowej, a następnie w art. 37 i 38 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu.”;

- c) uchyla się ust. 7, 8 i 9;

- d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Konsultacje w ramach Rady Współpracy i w ramach Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia uważa się za zakończone 30 dni po notyfikacji określonej w ust. 5.”;

7) art. 7b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7b

Okoliczności wyjątkowe i krytyczne

W przypadku pojawienia się okoliczności wyjątkowych i krytycznych w rozumieniu art. 25 ust. 4 lit. b) i art. 26 ust. 4 Umowy przejściowej, a następnie art. 38 ust. 4 lit. b) i art. 39 ust. 4 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, Komisja może podjąć natychmiastowe środki przewidziane w art. 25 i 26 Umowy przejściowej, a następnie w art. 38 i 39 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7fa ust. 4 niniejszego rozporządzenia lub, w przypadkach pilnych, zgodnie z art. 7fa ust. 5 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy Komisja otrzyma wniosek od państwa członkowskiego, zobowiązana jest ona podjąć decyzję w przedmiotowej sprawie w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania danego wniosku.”;

8) art. 7e ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku praktyki, która podlega uzasadnionemu stosowaniu przez Unię środków przewidzianych w art. 33 Umowy przejściowej, a następnie w art. 69 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, Komisja po przeanalizowaniu sprawy, z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego, podejmuje decyzję co do zgodności danej praktyki z Umową. W miarę potrzeby przyjmuje środki ochronne zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7fa ust. 4, z wyjątkiem przypadków pomocy, do której stosuje się rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 (*), kiedy środki przyjmuje się zgodnie z procedurami ustanowionymi w tym rozporządzeniu. Środki przyjmuje się wyłącznie zgodnie z warunkami określonymi w art. 33 ust. 5 Umowy przejściowej, a następnie w art. 69 ust. 5 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93).”;

9) w art. 7f wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do czasu znalezienia wzajemnie korzystnego rozwiązania, w drodze konsultacji określonej w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja może podjąć decyzję o stosowaniu innych właściwych środków, jakie uzna za niezbędne, zgodnie z art. 30 Umowy przejściowej, a następnie z art. 43 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, oraz z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7fa ust. 4 niniejszego rozporządzenia.”

b) uchyla się ust. 4, 5 i 6;

10) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7fa

Procedura komitetowa

1. Do celów art. 2 Komisję wspomaga komitet ustanowiony w art. 195 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. Do celów art. 4 Komisję wspomaga Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony w art. 184 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 (***). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. Do celów art. 7a, 7b, 7e i 7f Komisję wspomaga Komitet Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 (****). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

- (*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).
- (**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).
- (***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny) (Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1).
- (****) Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1)."

9. Rozporządzenie (WE) nr 427/2003

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 427/2003, Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w celu zmiany załącznika I do tego rozporządzenia.

W celu przyjęcia przepisów niezbędnych do wykonania rozporządzenia (WE) nr 427/2003 należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do wprowadzania zmian do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 625/2009 w celu usunięcia państw z wykazu państw trzecich znajdującego się w tym załączniku, kiedy stają się one członkami WTO. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Ponadto należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania środków koniecznych do wykonywania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W przypadku przyjmowania środków nadzoru i środków tymczasowych należy stosować procedurę doradczą, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie środków tymczasowych mających natychmiastowe zastosowanie.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 427/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli okaże się, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, a konsultacje przeprowadzone na mocy ust. 3 nie doprowadziły do osiągnięcia rozwiązania satysfakcjonującego obie strony, Komisja publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Gdy Komisja ustali konieczność wszczęcia takiego postępowania, informuje o tym państwa członkowskie.”;

- 2) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tymczasowe środki ochronne stosuje się w sytuacjach krytycznych, w przypadku gdy zwłoka przyczyniłaby się do wyrządzenia szkody, którą trudno byłoby naprawić, po uprzednim stwierdzeniu, że przywóz spowodował lub zagrażał spowodowaniem zakłócenia rynku w odniesieniu do przemysłu Unii i jeżeli interes Unii wymaga interwencji. Komisja stosuje takie tymczasowe środki zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 15 ust. 4.”;

- b) uchyla się ust. 3;

- 3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Zakończenie postępowania bez nakładania środków

Jeżeli dwustronne środki ochronne okażą się zbędne, badanie lub postępowanie zostaje zakończone zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3.”;

- 4) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku gdy ostatecznie ustalony stan faktyczny wskazuje, że warunki ustanowione w art. 1, 2 i 3, stosownie do przypadku, są spełnione, i z punktu widzenia interesu Unii wymagana jest interwencja zgodnie z art. 19, Komisja wystąpi z wnioskiem o przeprowadzenie konsultacji z rządem Chin, w celu poszukiwania rozwiązania satysfakcjonującego obie strony.

2. Jeżeli konsultacje określone w ust. 1 niniejszego artykułu nie doprowadzą do znalezienia rozwiązania satysfakcjonującego obie strony w ciągu 60 dni od otrzymania wniosku o konsultacje, ostateczne środki ochronne lub środki zmiany kierunku handlu zostaną nałożone zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 15 ust. 5.”;

- b) uchyla się ust. 3 – 6;

- 5) art. 12 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W czasie obowiązywania dowolnego środka ochronnego Komisja może, na wniosek państwa członkowskiego albo z własnej inicjatywy, zbadać efekty stosowania tego środka oraz stwierdzić, czy jego stosowanie jest nadal konieczne.

Jeżeli Komisja uzna, że stosowanie tego środka jest nadal konieczne, informuje o tym państwa członkowskie.

4. Jeżeli Komisja uzna, że środek ochronny powinien być uchylony lub zmieniony, uchyla ona lub zmienia dany środek ochronny zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3.”;

- 6) art. 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W interesie Unii środki nałożone na mocy niniejszego rozporządzenia mogą zostać zawieszona decyzją Komisji na okres dziewięciu miesięcy, zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2, może przedłużyć zawieszenie na kolejny okres nie dłuższy niż jeden rok.”;

- 7) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 14a

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14b niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do zmian do załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 625/2009 (*), w celu usunięcia państw z wykazu państw trzecich znajdującego się w tym załączniku, kiedy stają się one członkami WTO.

Artykuł 14b

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 22 ust. 3, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 20 lutego 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na okresy o tej samej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 22 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 22 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 625/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych krajów trzecich (Dz.U. L 185 z 17.7.2009, s. 1).;

8) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4.

5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1)

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).;

9) art. 17 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja i państwa członkowskie, w tym urzędnicy Komisji i państw członkowskich, nie mogą ujawniać żadnych informacji uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w stosunku do których osoba przekazująca wnioskowała o poufność, bez wyraźnego zezwolenia tej osoby. Wymiana informacji między Komisją a państwami członkowskimi, lub informacji dotyczących konsultacji prowadzonych na podstawie art. 12 lub konsultacji określonych w art. 5 ust. 3 i art. 9 ust. 1, bądź dokumenty wewnętrzne przygotowane przez organy Unii lub państwa członkowskie nie są podawane do publicznej wiadomości ani ujawniane żadnej stronie postępowania, z wyjątkiem sytuacji wyraźnie przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.”;

10) w art. 18 ust. 4 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Ujawnienie nie narusza żadnej dalszej decyzji, która może zostać podjęta przez Komisję, jednak w przypadku gdy taka decyzja będzie oparta na innych faktach i ustaleniach, są one niezwłocznie ujawniane.”;

11) art. 19 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Komisja analizuje informacje właściwie przekazane oraz zakres, w jakim są one reprezentatywne, a wyniki tej analizy i opinię dotyczącą ich istoty przekazuje komitetowi jako część projektu środka przedstawianego na podstawie art. 9 niniejszego rozporządzenia. Komisja uwzględnia poglądy wyrażane na forum komitetu na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011.

6. Strony postępujące zgodnie z ust. 2 mogą występować z wnioskiem o udostępnienie faktów i ustaleń, w oparciu o które mogą zostać podjęte ostateczne decyzje. Te informacje udostępnia się w możliwym zakresie, bez uszczerbku dla dalszych decyzji podejmowanych przez Komisję.”;

12) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 19a

Sprawozdanie

1. Informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia Komisja ujmuje w rocznym sprawozdaniu na temat stosowania i wykonywania środków ochrony handlu, przedstawianym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na podstawie art. 22a rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (*).

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).”;

13) w art. 22 uchyla się ust. 3.

10. Rozporządzenie (WE) nr 452/2003

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 452/2003, w celu zapewnienia jednolitych warunków jego wykonania Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 452/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli Komisja uzna, że połączenie środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych z ochronnymi środkami taryfowymi w stosunku do tego samego przywozu mogłoby mieć skutki większe niż pożądane w ramach polityki ochrony handlu Unii, Komisja może przyjąć zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 2a ust. 2, takie spośród następujących środków, jakie uzna za właściwe.”;

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 2a

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony w art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”.

11. Rozporządzenie (WE) nr 673/2005

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 673/2005, Radzie przyznano uprawnienia do uchylecia tego rozporządzenia. Uprawnienia te należy cofnąć, a do uchylecia rozporządzenia (WE) nr 673/2005 powinien mieć zastosowanie art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 673/2005 uchyla się art. 7.

12. Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005, w celu dokonywania zmian załącznika do tego rozporządzenia, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

W celu przyjęcia przepisów niezbędnych do stosowania rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany załączników I, II, III, IV i V do tego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1236/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 15a w celu zmiany załączników I, II, III, IV i V. Zamieszczone w załączniku I dane dotyczące właściwych organów państw członkowskich są zmieniane na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie.”;

2) uchyla się art. 15;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 12, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 20 lutego 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużane na okresy o tej samej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 12 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

4) uchyla się art. 16.

13. Rozporządzenie (WE) nr 1616/2006

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 1616/2006, wykonywanie dwustronnych klauzul ochronnych Umowy przejściowej i Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu wymaga jednolitych warunków przyjmowania środków ochronnych i innych środków. Środki te powinny być przyjmowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, gdy w odpowiednio uzasadnionych przypadkach odnoszących się do pojawienia się wyjątkowych i krytycznych okoliczności istniejących w rozumieniu art. 26 ust. 4 Umowy przejściowej, a następnie art. 39 ust. 4 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1616/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Koncesje na ryby i produkty rybołówstwa

Komisja przyjmuje szczegółowe zasady wykonania art. 15 ust. 1 Umowy przejściowej, a następnie art. 28 ust. 1 Układu dotyczące kontyngentów taryfowych na przywóz ryb i produktów rybołówstwa zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 niniejszego rozporządzenia.”;

- 2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Dostosowania techniczne

Zmiany i dostosowania techniczne przepisów przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem niezbędne w związku ze zmianą kodów nomenklatury scalonej i podpodziałów TARIC lub wynikające z zawarcia między Unią a Republiką Albanii nowych lub zmienionych umów, protokołów, wymian listów lub innych aktów przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 niniejszego rozporządzenia.”;

- 3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Ogólna klauzula ochronna

W przypadku gdy Unia pragnie zastosować środek, o którym mowa w art. 25 Umowy przejściowej, a następnie w art. 38 Układu, środek ten przyjmowany jest zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 niniejszego rozporządzenia, chyba że art. 25 Umowy przejściowej, a następnie art. 38 Układu stanowią inaczej.”;

- 4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Klauzula o niedoborach

W przypadku gdy Unia pragnie zastosować środek, o którym mowa w art. 26 Umowy przejściowej, a następnie w art. 39 Układu, środek ten przyjmowany jest zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 niniejszego rozporządzenia.”;

- 5) art. 7 akapity trzeci, czwarty i piąty otrzymują brzmienie:

„Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 lub, w sprawach pilnych, zgodnie z art. 8a ust. 4.”;

- 6) art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 lub, w sprawach pilnych, zgodnie z art. 8a ust. 4.”;

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Procedura komitetowa

1. Do celów art. 2, 4 i 11 Komisję wspomaga Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony w art. 184 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (EWG) nr 450/2008 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. Do celów art. 5, 6, 7 i 8 Komisję wspomaga komitet ustanowiony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 260/2009 (**). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny) (Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(***) Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1).”;

8) art. 11 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Komisja może postanowić, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 niniejszego rozporządzenia, o tymczasowym zawieszeniu stosownego preferencyjnego traktowania produktów, zgodnie z art. 30 ust. 4 Umowy przejściowej, a następnie art. 43 ust. 4 Układu.”;

9) uchyla się art. 12.

14. Rozporządzenie (WE) nr 1528/2007

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania środków koniecznych do jego wykonywania zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W przypadku zawieszania traktowania należy stosować procedurę doradczą, zważywszy na charakter tych zawiesznień. Procedura ta powinna również być stosowana do przyjmowania środków nadzoru i środków tymczasowych, zważywszy na skutki tych środków. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie środków tymczasowych mających natychmiastowe zastosowanie.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1528/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku ustalenia przez Komisję na podstawie informacji przedstawionych przez państwo członkowskie lub z własnej inicjatywy, że warunki określone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu zostały spełnione, właściwe traktowanie może zostać zawieszona zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 21 ust. 4, pod warunkiem że Komisja uprzednio.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Okres zawieszenia na mocy niniejszego artykułu ogranicza się do okresu niezbędnego w celu ochrony interesów finansowych Unii. Nie może on przekroczyć sześciu miesięcy, jednak może zostać przedłużony. Na końcu tego okresu Komisja podejmuje decyzję o zakończeniu zawieszenia lub o przedłużeniu okresu zawieszenia zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 21 ust. 4.”;

c) ust. 6 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Decyzja zawieszająca właściwe traktowanie przyjmowana jest zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 21 ust. 4.”;

2) art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Szczegółowe zasady wprowadzenia kontyngentów taryfowych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, ustala się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 5.”;

3) art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Szczegółowe zasady dotyczące podziału według regionów i wprowadzenia kontyngentów, o których mowa w niniejszym artykule, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 5.”;

4) art. 9 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady podziału ilości określonych w ust. 1 i dotyczące zarządzania systemem, o którym mowa w ust. 1, 3 i 4 niniejszego artykułu, oraz dotyczące decyzji zawieszających zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 5.”;

5) art. 10 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady zarządzania tym systemem oraz decyzje zawieszające zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 5.”;

6) art. 14 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Jeżeli po konsultacjach oczywiste jest, że istnieją wystarczające dowody, by uzasadnić wszczęcie postępowania, Komisja publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Postępowanie zostaje wszczęte w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania informacji od państwa członkowskiego.

O swojej analizie tych informacji Komisja informuje państwa członkowskie zazwyczaj w terminie 21 dni od daty przekazania Komisji tych informacji.

4. Jeżeli Komisja przyjmie stanowisko, że zaistniały okoliczności określone w art. 12, bezzwłocznie powiadomi dane regiony lub państwa wymienione w załączniku I o swoim zamiarze wszczęcia dochodzenia. Powiadomieniu może towarzyszyć zaproszenie do konsultacji mających na celu wyjaśnienie sytuacji i uzyskanie wzajemnie satysfakcjonującego rozwiązania.”;

7) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W krytycznych okolicznościach, w których zwłoka mogłaby spowodować szkody, które trudno byłoby naprawić, stosuje się tymczasowe środki ochronne, na podstawie wstępnego ustalenia, iż zaistniały okoliczności określone w art. 12. Tymczasowe środki przyjmowane są zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 21 ust. 4 lub, w sprawach pilnych, zgodnie z art. 21 ust. 6.

2. Z uwagi na szczególną sytuację najbardziej oddalonych regionów oraz ich wrażliwość na wszelkie gwałtowne wzrosty wielkości przywozu, w ramach postępowań dotyczących tych regionów wprowadzane są tymczasowe środki ochronne, o ile wstępne ustalenia wykazały, że wielkość przywozu wzrosła. Środki tymczasowe są przyjmowane zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 21 ust. 4, lub, w sprawach pilnych, zgodnie z art. 21 ust. 6.”;

b) uchyla się ust. 4;

- 8) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Zakończenie dochodzenia i postępowania bez wprowadzenia środków

W przypadkach gdy dwustronne środki ochronne zostaną uznane za niepotrzebne, dochodzenie i postępowanie zostają zakończone zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 5.”;

- 9) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli konsultacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w terminie trzydziestu dni od skierowania sprawy do danego regionu lub państwa nie doprowadzą do rozwiązania możliwego do przyjęcia przez obie strony, to w terminie dwudziestu dni roboczych od zakończenia okresu konsultacji Komisja podejmuje decyzję o wprowadzeniu ostatecznych dwustronnych środków ochronnych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 5.”;

- b) uchyla się ust. 3 i 4;

- 10) art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzję o wprowadzeniu nadzoru podejmuje Komisja zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 21 ust. 4.”;

- 11) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Procedura komitetowa

1. Do celów art. 16, 17, 18 i 20 niniejszego rozporządzenia Komisję wspomaga Komitet Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. Do celów art. 4 i 5 Komisję wspomaga Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony w art. 184 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 (***). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. Do celów art. 6, 7 i 9 Komisję wspomaga komitet ustanowiony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 (****). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

6. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks celny (zmodyfikowany kodeks celny) (Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1).

(****) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).”;

- 12) uchyla się art. 24;

13) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 24b

Sprawozdanie

Informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia Komisja ujmuje w rocznym sprawozdaniu na temat stosowania i wykonywania środków ochrony handlu, przedstawianym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na podstawie art. 22a rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (*).

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).”.

15. Rozporządzenie (WE) nr 140/2008

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 140/2008, wykonywanie dwustronnych klauzul ochronnych Umowy przejściowej i Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu wymaga jednolitych warunków przyjmowania środków ochronnych i innych środków. Środki te powinny być przyjmowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, gdy w odpowiednio uzasadnionych przypadkach odnoszących się do pojawienia się okoliczności wyjątkowych i krytycznych w rozumieniu art. 26 ust. 5 lit. b) i art. 27 ust. 4 Umowy przejściowej, a następnie art. 41 ust. 5 lit. b) i art. 42 ust. 4 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 140/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Koncesje na ryby i produkty rybołówstwa

Komisja przyjmuje szczegółowe zasady wykonania art. 14 Umowy przejściowej oraz art. 29 Układu dotyczące kontyngentów taryfowych na przywóz ryb i produktów rybołówstwa zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 niniejszego rozporządzenia.”;

2) art. 4, 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 4

Dostosowania techniczne

Zmiany i dostosowania techniczne przepisów przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, konieczne w związku ze zmianą kodów nomenklatury scalonej i podpodziałów TARIC lub wynikające z zawarcia między Unią a Republiką Czarnogóry nowych albo zmienionych umów, protokołów, wymiany listów lub innych aktów przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Ogólna klauzula ochronna

W przypadku gdy Unia musi zastosować środek, o którym mowa w art. 26 Umowy przejściowej, a następnie w art. 41 Układu, przyjmuje go zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 niniejszego rozporządzenia, chyba że art. 26 Umowy przejściowej, a następnie art. 41 Układu stanowi inaczej.

Artykuł 6

Klauzula o niedoborach

W przypadku gdy Unia musi zastosować środek, o którym mowa w art. 27 Umowy przejściowej, a następnie w art. 42 Układu, przyjmuje go zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 niniejszego rozporządzenia.”;

3) art. 7 akapity trzeci, czwarty i piąty otrzymują brzmienie:

„Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 8a ust. 4.”;

4) art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 8a ust. 4.”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Procedura komitetowa

1. Do celów art. 4 niniejszego rozporządzenia Komisję wspomaga Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony w art. 184 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. Do celów art. 5, 6, 7 i 8 niniejszego rozporządzenia Komisję wspomaga komitet ustanowiony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 260/2009 (***)). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny) (Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(***) Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1).”;

6) art. 11 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Komisja może zdecydować zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 niniejszego rozporządzenia, o tymczasowym zawieszeniu zastosowanego preferencyjnego traktowania danych produktów, zgodnie z art. 31 ust. 4 Umowy przejściowej, a następnie art. 46 ust. 4 Układu.”;

7) uchyla się art. 12.

16. Rozporządzenie (WE) nr 55/2008

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 55/2008, w celu zapewnienia jednolitych warunków jego wykonania, Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

Do przyjmowania środków nadzoru i środków tymczasowych oraz do tymczasowego zawieszania preferencyjnego traktowania właściwe jest zastosowanie procedury doradczej, zważywszy na skutki tych środków i ich logiczną kolejność w odniesieniu do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby szkodę, która byłaby trudna do naprawienia, należy zezwolić Komisji na przyjęcie środków tymczasowych mających natychmiastowe zastosowanie.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 55/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Niezależnie od pozostałych przepisów niniejszego rozporządzenia, w szczególności art. 10, jeśli przywóz produktów rolnych powodowałby poważne zakłócenia na rynkach unijnych i ich mechanizmów regulacyjnych, Komisja może przedsięwziąć odpowiednie środki w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11a ust. 5.”;

2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Wdrożenie kontyngentu taryfowego dla przetworów mlecznych

Komisja określa w drodze aktów wykonawczych szczegółowe przepisy w celu wdrożenia kontyngentu taryfowego na pozycje 0401 – 0406. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11a ust. 5.”;

3) uchyla się art. 8;

4) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 tekst wprowadzający otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że istnieją wystarczające dowody nadużyć, nieprawidłowości lub systematycznego niedopełniania przez Mołdawię obowiązku przestrzegania reguł pochodzenia produktów i odnośnych procedur lub zapewniania zgodności z nimi czy zagwarantowania współpracy administracyjnej, określonej w art. 2 ust. 1, lub niedopełnienia wszelkich innych warunków określonych w art. 2 ust. 1, może, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11a ust. 5, przedsięwziąć środki w celu zawieszenia wszystkich lub części uzgodnień preferencyjnych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, o ile wcześniej.”;

b) uchyla się ust. 2;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przed upływem okresu zawieszenia Komisja zadecyduje albo o zniesieniu środka czasowego zawieszenia, albo o przedłużeniu środka zawieszenia zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11a ust. 5.”;

5) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy produkt pochodzący z Mołdawii jest przywożony na warunkach, które powodują lub mogą powodować poważne trudności dla unijnego producenta produktu podobnego lub bezpośrednio konkurującego, Komisja może w dowolnym czasie wprowadzić cła Wspólnej Taryfy Celnej na ten produkt zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11a ust. 5.”;

b) ust. 5, 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„5. Dochodzenie zostaje zakończone w ciągu sześciu miesięcy po publikacji zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Komisja może w wyjątkowych okolicznościach przedłużyć ten okres zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 11a ust. 4.

6. Komisja podejmuje decyzję w ciągu 3 miesięcy, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11a ust. 5. Decyzja wchodzi w życie w ciągu miesiąca od dnia jej publikacji.

7. W przypadku gdy wyjątkowe okoliczności wymagające natychmiastowego działania powodują, że dochodzenie staje się niemożliwe, Komisja może podjąć bezwzględnie konieczne środki zapobiegawcze zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11a ust. 6.”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 11a

Procedura komitetowa

1. Do celów art. 3 ust. 3, art. 11 i art. 12 niniejszego rozporządzenia Komisję wspomaga Komitet Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. Do celów art. 4 niniejszego rozporządzenia Komisję wspomaga komitet ustanowiony w art. 195 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (***). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. Do celów art. 10 niniejszego rozporządzenia Komisję wspomaga komitet ustanowiony w art. 184 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 (****). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

6. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13)

(***) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

(****) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny) (Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1).”;

7) art. 12 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku naruszenia przez Mołdawię reguł pochodzenia lub w przypadku nieudzielenia pomocy administracyjnej, o której mowa w art. 2, w odniesieniu do wyżej wspomnianych działów 17, 18, 19 i 21, lub w przypadku gdy przywóz towarów objętych tymi działami podlegających uzgodnieniom preferencyjnym przyznanym na podstawie niniejszego rozporządzenia znacząco przekracza zwykły poziom wywozu z Mołdawii, podejmowane są odpowiednie środki zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11a ust. 5.”.

17. Rozporządzenie (WE) nr 594/2008

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 594/2008, wykonywanie dwustronnych klauzul ochronnych Umowy przejściowej i Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu wymaga jednolitych warunków przyjmowania środków ochronnych i innych środków. Środki te powinny być przyjmowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, gdy w odpowiednio uzasadnionych przypadkach odnoszących się do pojawienia się okoliczności wyjątkowych i krytycznych w rozumieniu art. 24 ust. 5 lit. b) oraz art. 25 ust. 4 Umowy przejściowej, a następnie art. 39 ust. 5 lit. b) oraz art. 40 ust. 4 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 594/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Przywileje w zakresie produktów rybnych i produktów rybactwa

Komisja przyjmuje szczegółowe zasady wykonywania art. 13 umowy przejściowej, a następnie art. 28 USiS dotyczące kontyngentów taryfowych na przywóz produktów rybnych i produktów rybactwa zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 niniejszego rozporządzenia.”;

- 2) art. 4, 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 4

Dostosowania techniczne

Zmiany i dostosowania techniczne przepisów przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia, które muszą zostać wprowadzone w konsekwencji zmian w kodach Nomenklatury Scalonej lub podziałach TARIC albo zmian wynikających z zawarcia nowych lub zmienionych umów, protokołów, wymiany listów i innych aktów między Unią a Bośnią i Hercegowiną, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Ogólna klauzula ochronna

W przypadku gdy Unia musi zastosować środek przewidziany w art. 24 umowy przejściowej, a następnie w art. 39 USiS, środek ten przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 niniejszego rozporządzenia, chyba że art. 24 umowy przejściowej, a następnie art. 39 USiS stanowią inaczej.

Artykuł 6

Klauzula niedoboru

W przypadku gdy Unia musi zastosować środek przewidziany w art. 25 umowy przejściowej, a następnie w art. 40 USiS, środek ten przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 niniejszego rozporządzenia.”;

- 3) art. 7 akapity trzeci, czwarty i piąty otrzymują brzmienie:

„Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 lub, w sprawach pilnych, zgodnie z art. 8a ust. 4.”;

- 4) art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 lub, w sprawach pilnych, zgodnie z art. 8a ust. 4.”;

- 5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Procedura komitetowa

1. Do celów art. 2, 4 i 11 niniejszego rozporządzenia Komisję wspomaga Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony w art. 184 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. Do celów art. 5, 6, 7 i 8 niniejszego rozporządzenia Komisję wspomaga Komitet Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009 (***)). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny) (Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(***) Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1)*;

- 6) art. 11 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Komisja może zdecydować, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8a ust. 3 niniejszego rozporządzenia, o czasowym zawieszeniu właściwych preferencji dotyczących produktów, zgodnie z art. 29 ust. 4 umowy przejściowej, a następnie art. 44 ust. 4 USiS.”;

- 7) uchyla się art. 12.

18. Rozporządzenie (WE) nr 597/2009

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 597/2009, jego wykonanie wymaga jednolitych warunków przyjmowania ceł tymczasowych i ostatecznych oraz zamykania dochodzeń bez wprowadzania środków. Środki te Komisja powinna przyjmować zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W przypadku przyjmowania środków tymczasowych należy stosować procedurę doradczą ze względu na skutki takich środków i ich logiczną kolejność względem przyjmowania środków ostatecznych. Ze względu na skutek takich środków w porównaniu ze środkami ostatecznymi procedurę tę należy również stosować do akceptowania zobowiązań, do wszczynania i braku wszczęcia przeglądów w przypadku wygaśnięcia środków, do zawieszania środków, do przedłużania terminu zawieszenia środków oraz do ponownego wprowadzania środków. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby trudną do naprawienia szkodę, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 597/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 10 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli, w szczególnych okolicznościach, Komisja podejmie decyzję o wszczęciu dochodzenia bez otrzymania pisemnej skargi ze strony lub w imieniu unijnego przemysłu o wszczęcie takiego dochodzenia, zostanie ono podjęte na podstawie dostatecznych dowodów istnienia subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, szkody oraz związku przyczynowego opisanego w ust. 2. Gdy Komisja ustali konieczność wszczęcia takiego dochodzenia, informuje o tym państwa członkowskie.”;

- 2) art. 10 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Jeżeli okaże się, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja uczyni to w ciągu 45 dni od daty wniesienia skargi i opublikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W przypadku przedstawienia niedostatecznych dowodów strona wnosząca skargę zostanie poinformowana w ciągu 45 dni od daty wniesienia skargi do Komisji. O swojej analizie skargi Komisja informuje państwa członkowskie zwykle w ciągu 21 dni od daty wniesienia skargi do Komisji.”;

- 3) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) doręczono w tym celu powiadomienie i umożliwiono zainteresowanym stronom przedstawienie informacji i uwag zgodnie z art. 10 ust. 12 akapit drugi”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja przyjmuje środki tymczasowe zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 4.”;

c) uchyla się ust. 5;

4) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pod warunkiem tymczasowego potwierdzenia subsydiowania i szkody, Komisja może, zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 25 ust. 2, przyjąć złożoną ofertę zadowalającego dobrowolnego zobowiązania, na mocy którego:

a) kraj pochodzenia lub wywozu wyraża zgodę na zniesienie albo ograniczenie subsydiów albo podejmuje inne działania dotyczące ich skutków; lub

b) eksporter zobowiązuje się skorygować swoje ceny albo zaprzestać wywozu do danego obszaru tak długo, jak wywóz ten będzie korzystał z subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, tak aby Komisja była w pełni przekonana o wyeliminowaniu negatywnych skutków tych subsydiów.

W takim przypadku oraz tak długo, jak zobowiązania takie obowiązują, cła tymczasowe nałożone przez Komisję zgodnie z art. 12 ust. 3 oraz cła ostateczne nałożone zgodnie z art. 15 ust. 1 nie mają zastosowania do odnośnego przywozu przedmiotowych towarów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa, o których mowa w decyzji Komisji o przyjęciu zobowiązań, wraz z późniejszymi zmianami takiej decyzji.

Podwyżki cen wynikające ze zobowiązań nie mogą być wyższe, niż jest to niezbędne do skompensowania subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, natomiast powinny być niższe od kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, jeżeli wystarczają do usunięcia szkody dla przemysłu unijnego.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku przyjęcia zobowiązań postępowanie zostaje zakończone. Komisja zamyka postępowanie zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3.”;

c) ust. 9 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania przez dowolną ze stron lub w przypadku wycofania przyjęcia tego zobowiązania przez Komisję, przyjęcie zobowiązania zostaje przez Komisję wycofane, a tymczasowe cło nałożone przez Komisję zgodnie z art. 12 lub ostateczne cło nałożone zgodnie z art. 15 ust. 1 stosuje się automatycznie, przy zapewnieniu, aby zainteresowany eksporter lub państwo pochodzenia lub wywozu, z wyjątkiem eksporterów lub takich państw wycofujących zobowiązanie, mieli możliwość wypowiedzenia się. Gdy Komisja postanawia wycofać zobowiązanie, informuje o tym państwa członkowskie.”;

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Cło tymczasowe jest nakładane zgodnie z art. 12 na podstawie najlepszych dostępnych informacji, w przypadku gdy istnieje powód, aby sądzić, że zobowiązanie zostało naruszone lub w razie naruszenia lub wycofania się ze zobowiązania, gdy postępowanie, które doprowadziło do podjęcia zobowiązania, nie zostało zakończone.”;

5) art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy środki ochronne nie są niezbędne, dochodzenie bądź postępowanie zostaną zakończone. Komisja zamyka dochodzenie zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3.”;

6) w art. 15 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy ostatecznie ustalony stan faktyczny wykazuje istnienie subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych oraz szkodę spowodowaną w ich konsekwencji i gdy interes Unii wymaga interwencji zgodnie z art. 31, Komisja nakłada ostateczne cło wyrównawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3. Jeżeli obowiązuje cło tymczasowe, Komisja wszczyną tę procedurę nie później niż jeden miesiąc przed wygaśnięciem tego cła.”;

b) uchyla się akapity drugi i trzeci;

7) art. 16 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy zastosowano cło tymczasowe, a ustalony ostatecznie stan faktyczny wskazuje na istnienie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych oraz szkody, Komisja zdecyduje, bez względu na to, czy ma zostać nałożone ostateczne cło wyrównawcze, czy też nie, jaką część tymczasowego cła należy ostatecznie pobierać.”;

8) art. 20 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Przegląd taki wszczyną się po umożliwieniu unijnym producentom przedstawienia uwag.”;

9) art. 21 ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja podejmuje decyzję, czy i w jakim zakresie wnioski należy przyjąć lub może również podjąć w dowolnym momencie decyzję o wszczęciu przeglądu okresowego, w którym to przypadku informacje i ustalenia wynikające z takiego przeglądu, przeprowadzonego zgodnie z przepisami stosowanymi w przypadku takich przeglądów, są wykorzystane do stwierdzenia, czy i w jakim stopniu refundacja jest uzasadniona.”;

10) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 uchyla się akapit piąty;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przeglądy, o których mowa w art. 18, 19 i 20, wszczynane są przez Komisję. O tym, czy wszcząć przegląd określony w art. 18, Komisja decyduje zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 25 ust. 2. Komisja informuje również państwa członkowskie, gdy przedsiębiorca lub państwo członkowskie wystąpili z wnioskiem uzasadniającym wszczęcie przeglądu, o którym mowa w art. 19 i 20, a Komisja zakończyła analizę wniosku, lub gdy Komisja samodzielnie ustaliła, że należy zrewidować potrzebę dalszego stosowania środków.

3. Jeżeli uzasadniają to przeglądy, to zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3, środki uchyla się lub utrzymuje zgodnie z art. 18, lub uchyla się, utrzymuje lub zmienia zgodnie z art. 19 i 20.”;

11) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 akapity pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„4. Dochodzenia na mocy niniejszego artykułu wszczyną się z inicjatywy Komisji, na wniosek państwa członkowskiego lub każdej zainteresowanej strony, w przypadkach gdy wniosek zawiera wystarczające dowody dotyczące czynników wymienionych w ust. 1, 2 i 3. Wszczęcie następuje w drodze rozporządzenia Komisji, które może także nakazać organom celnym poddanie przewozu rejestracji zgodnie z art. 24 ust. 5 lub żądanie gwarancji. Komisja informuje państwa członkowskie, gdy zainteresowana strona lub państwo członkowskie wystąpiły z wnioskiem uzasadniającym wszczęcie dochodzenia, a Komisja zakończyła jego analizę, lub gdy Komisja samodzielnie ustaliła, że należy wszcząć dochodzenie.

Dochodzenia prowadzone są przez Komisję. Mogą jej towarzyszyć organy celne, a dochodzenia kończone są w ciągu dziewięciu miesięcy.

W przypadku gdy początkowo ustalone fakty uzasadniają rozszerzenie środków, rozszerzenia tego dokonuje Komisja zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3.”;

b) ust. 6 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Zwolnienia te przyznawane są w drodze decyzji Komisji i pozostają w mocy w okresie i na warunkach w nich przewidzianych. Komisja informuje państwa członkowskie, gdy zakończy swoją analizę.”;

12) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W interesie Unii środki nałożone na mocy niniejszego rozporządzenia mogą zostać zawieszono decyzją Komisji na okres dziewięciu miesięcy zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 25 ust. 2. Komisja może zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 25 ust. 2, przedłużyć zawieszenie na kolejny okres nie dłuższy niż jeden rok.

Środki mogą zostać zawieszono wyłącznie w przypadku gdy warunki rynkowe tymczasowo uległy zmianie w takim zakresie, że wskutek zawieszenia nie powinna ponownie nastąpić szkoda, oraz z zastrzeżeniem, że przemysł unijny miał możliwość wyrażenia na ten temat opinii, która została uwzględniona. Środki mogą zostać wprowadzone ponownie w dowolnym terminie zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 25 ust. 2, jeżeli przyczyna zawieszenia ustała.”;

b) ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja, po poinformowaniu w należywym terminie państw członkowskich, może zlecić organom celnym podjęcie właściwych kroków dla rejestracji przywozu, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu z dniem jego rejestracji.”;

13) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1225/2009 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4.

5. Jeżeli zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 stosuje się procedurę pisemną, by zdecydować o przyjęciu ostatecznych środków na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu lub by zdecydować o wszczęciu lub braku wszczęcia przeglądu w przypadku wygaśnięcia środków na podstawie art. 18 niniejszego rozporządzenia, procedura zostaje zamknięta bez rozstrzygnięcia, gdy w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego on sam tak decyduje lub gdy wystąpi o to większość członków komitetu określona w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Jeżeli procedurę pisemną stosuje się w innych okolicznościach, w których komitet omawiał projekt środka, procedura ta zostaje zamknięta bez rozstrzygnięcia, gdy w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego on sam tak decyduje lub wystąpi o to zwykła większość członków komitetu. Jeżeli procedurę pisemną stosuje się w innych okolicznościach, w których komitet nie omawiał projektu środka, procedura ta zostaje zamknięta bez rozstrzygnięcia, gdy w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego on sam tak decyduje lub wystąpi o to przynajmniej jedna czwarta członków komitetu.

6. Komitet może rozpatrywać wszelkie kwestie odnoszące się do stosowania niniejszego rozporządzenia zgłaszane przez Komisję lub państwo członkowskie. Państwa członkowskie mogą żądać informacji oraz wymieniać poglądy na forum komitetu lub w bezpośredniej relacji z Komisją.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).;

14) art. 29 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja i państwa członkowskie, w tym urzędnicy Komisji i państw członkowskich, nie ujawnią żadnej informacji otrzymanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, o której poufne traktowanie prosiła osoba dostarczająca, bez jej wyraźnej zgody. Nie będzie ujawniana, z wyjątkiem szczególnych przypadków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, wymiana informacji między Komisją a państwami członkowskimi ani żadne wewnętrzne dokumenty sporządzane przez władze Unii lub jej państwa członkowskie.”;

15) art. 30 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Ostateczne ujawnienie należy składać w formie pisemnej. Należy go dokonywać, uwzględniając w sposób należyty ochronę informacji poufnych, najszybciej jak to możliwe, jednak z zasady nie później niż jeden miesiąc przed rozpoczęciem procedur określonych w art. 14 lub art. 15. Jeśli Komisja nie jest w stanie ujawnić niektórych faktów lub okoliczności w danym momencie, zostają one ujawnione później, gdy tylko stanie się to możliwe.

Ujawnienie nie wyklucza podjęcia kolejnej decyzji przez Komisję, jeśli jednak decyzja taka opiera się na innych faktach i okolicznościach, wówczas muszą one być ujawnione najszybciej jak to możliwe.

5. Oświadczenia złożone po dokonaniu ostatecznego ujawnienia będą wzięte pod uwagę tylko wtedy, jeśli zostaną zgłoszone w formie pisemnej w terminie określonym przez Komisję osobno dla każdego przypadku, który to termin nie może być krótszy niż 10 dni, z uwzględnieniem pilnego charakteru sprawy. Wyznaczony termin może być krótszy, jeżeli konieczne jest dokonanie dodatkowego ostatecznego ujawnienia.”;

16) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Strony, które postępowaly zgodnie z ust. 2, mogą zgłaszać uwagi na temat zastosowania wszelkich nałożonych cel tymczasowych. Uwagi takie będą przyjmowane w terminie 25 dni od daty wprowadzenia takich środków, jeżeli mają zostać uwzględnione, a one same lub ich odpowiednie podsumowania będą udostępniane innym stronom, które są uprawnione do ustosunkowania się do tych uwag.

5. Komisja bada wszelkie informacje dostarczone w należyty sposób i w stopniu, w jakim są one reprezentatywne, a wyniki analizy wraz z opinią w sprawach merytorycznych są przekazywane komitetowi jako część projektu środka przedstawianego zgodnie z art. 14 i 15. Poglądy wyrażane na forum komitetu powinny być uwzględnione przez Komisję na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011.”;

b) ust. 6 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Informacje takie zostaną im ujawnione w stopniu, w jakim będzie to możliwe, bez uszczerbku dla każdej kolejnej decyzji podejmowanej przez Komisję.”;

17) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 33a

Sprawozdanie

Informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia Komisja ujmuje w rocznym sprawozdaniu na temat stosowania i wykonywania środków ochrony handlu, przedstawianym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na podstawie art. 22a rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.”.

19. Rozporządzenie (WE) nr 260/2009

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 260/2009, jego wykonanie wymaga jednolitych warunków przyjmowania tymczasowych i ostatecznych środków ochronnych oraz wprowadzania uprzednich środków nadzoru. Środki te powinny być przyjmowane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W przypadku przyjmowania środków nadzoru i środków tymczasowych należy stosować procedurę doradczą ze względu na skutki takich środków i ich logiczną kolejność względem przyjmowania ostatecznych środków ochronnych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby trudną do naprawienia szkodę, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 260/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 3;

2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Komisję wspomaga Komitet Środków Ochronnych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

5. Jeżeli zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 stosuje się procedurę pisemną, by zdecydować o przyjęciu ostatecznych środków w myśl ust. 17 niniejszego rozporządzenia, procedura ta zostaje zamknięta bez rozstrzygnięcia, gdy w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego on sam tak zdecyduje lub gdy wystąpi o to większość członków komitetu określona w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Jeżeli procedurę pisemną stosuje się w innych okolicznościach, w których komitet omawiał projekt środka, procedura ta zostaje zamknięta bez rozstrzygnięcia, gdy w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego on sam tak zdecyduje lub wystąpi o to zwykła większość członków komitetu. Jeżeli procedurę pisemną stosuje się w innych okolicznościach, w których komitet nie omawiał projektu środka, procedura ta zostaje zamknięta bez rozstrzygnięcia, gdy w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego on sam tak zdecyduje lub wystąpi o to przynajmniej jedna czwarta członków komitetu.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

3) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli Komisja stwierdza, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania wyjaśniającego, wszczynają takie postępowanie w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania informacji od państwa członkowskiego oraz publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Zawiadomienie takie:”;

b) na końcu ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„O swojej analizie tych informacji Komisja informuje państwa członkowskie w zwykłych okolicznościach w terminie 21 dni od daty otrzymania informacji.”;

c) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja zbiera informacje, które uzna za niezbędne, oraz w przypadkach uznanych przez nią za uzasadnione, stara się, po poinformowaniu państw członkowskich, sprawdzić uzyskane informacje u importerów, przedsiębiorców, przedstawicieli, producentów, w zreszeniach i organizacjach handlowych.”;

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli Komisja stwierdza, że nie ma wystarczających dowodów, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania wyjaśniającego, informuje ona państwa członkowskie o swojej decyzji w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania od nich informacji.”;

4) art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli w terminie dziewięciu miesięcy od wszczęcia postępowania wyjaśniającego Komisja uzna, że zastosowanie unijnego nadzoru lub środków ochronnych nie jest konieczne, postępowanie wyjaśniające zostaje zakończone w ciągu jednego miesiąca. Komisja zamyka postępowanie zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 4 ust. 2.”;

5) art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja i państwa członkowskie, w tym urzędnicy Komisji i państw członkowskich, nie ujawnią żadnych informacji o poufnym charakterze uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia lub jakichkolwiek informacji dostarczonych z zastrzeżeniem poufności bez uzyskania wyraźnej zgody osoby, która tych informacji udzieliła”;

6) art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzja o zastosowaniu nadzoru jest podejmowana przez Komisję w drodze aktu wykonawczego zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 4 ust. 2.”;

7) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

W przypadku gdy przywóz produktu nie został poddany uprzedniemu unijnemu nadzorowi, Komisja, zgodnie z art. 18, może wprowadzić nadzór ograniczony do przywozu do jednego lub kilku regionów Unii. Gdy Komisja postanawia wprowadzić nadzór, informuje o tym państwa członkowskie.”;

8) art. 16 ust. 6 i 7 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy państwo członkowskie zwróciło się do Komisji z wnioskiem o interwencję, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4 ust. 3 lub – w sprawach pilnych – zgodnie z art. 4 ust. 4, podejmuje decyzję w terminie nieprzekraczającym pięciu dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.”;

9) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Gdy wymagają tego interesy Unii, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4 ust. 3, oraz z przepisami rozdziału III, może przyjąć odpowiednie środki zapobiegające przywozowi do Unii produktów w tak znacznie zwiększonych ilościach lub na takich warunkach, które powodują lub grożą spowodowaniem poważnej szkody dla unijnych producentów produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych.

Zastosowanie ma art. 16 ust. 2–5.”;

10) art. 21 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

1. Podczas trwania środków nadzoru lub środków ochronnych stosowanych zgodnie z przepisami rozdziałów IV i V, Komisja może na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy nie później niż w połowie okresu stosowania środków o czasie trwania przekraczającym trzy lata:

a) zbadać skutki stosowania środka;

b) określić, czy liberalizacja powinna zostać przyspieszona i w jaki sposób;

c) upewnić się, czy stosowanie środka jest nadal konieczne.

Jeżeli Komisja uznaje, że stosowanie środka jest nadal konieczne, informuje o tym państwa członkowskie.

2. Jeżeli Komisja uznaje, że środki nadzoru lub środki ochronne określone w art. 11, 13, 16, 17 i 18 powinny zostać uchylone lub zmienione, uchyla lub zmienia dany środek zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4 ust. 3.

W przypadku gdy decyzja odnosi się do środków nadzoru regionalnego, stosuje się ją od szóstego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;

11) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Jeżeli wymagają tego interesy Unii, Komisja może, stanowiąc zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4 ust. 3, przyjąć odpowiednie środki umożliwiające wykonanie aktów ustawodawczych, tak by umożliwić wykonywanie praw i wypełnianie zobowiązań Unii lub wszystkich jej państw członkowskich, w szczególności dotyczących handlu produktami, na poziomie międzynarodowym.”;

12) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 23a

Sprawozdanie

Informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia Komisja ujmuje w rocznym sprawozdaniu na temat stosowania i wykonywania środków ochrony handlu, przedstawianym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na podstawie art. 22a rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (*).

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51”).

20. Rozporządzenie (WE) nr 625/2009

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 625/2009, jego wykonanie wymaga jednolitych warunków przyjmowania tymczasowych i ostatecznych środków ochronnych oraz wprowadzania uprzednich środków nadzoru. Środki te powinny być przyjmowane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W przypadku przyjmowania środków nadzoru i środków tymczasowych należy stosować procedurę doradczą ze względu na skutki takich środków i ich logiczną kolejność względem przyjmowania ostatecznych środków ochronnych. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby trudną do naprawienia szkodę, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 625/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 3;

2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Komisję wspomaga Komitet Środków Ochronnych ustanowiony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 260/2009 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).;

3) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy Komisja stwierdza, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające wszczęcie postępowania wyjaśniającego, wszczyni ona takie postępowanie w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania informacji od państwa członkowskiego oraz publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Zawiadomienie to:”;

b) na końcu ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„O swojej analizie tych informacji Komisja informuje państwa członkowskie w zwykłych okolicznościach w terminie 21 dni od daty otrzymania informacji.”;

c) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja zbiera wszelkie informacje, które uzna za niezbędne, oraz, w przypadku gdy uzna to za stosowne, stara się sprawdzić uzyskane informacje u importerów, przedsiębiorców, ich przedstawicieli, producentów, w zrzeszeniach i organizacjach handlowych.”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy Komisja uzna, że przedstawione dowody nie są wystarczające do uzasadnienia wszczęcia postępowania, informuje ona państwa członkowskie o swojej decyzji w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania informacji od państw członkowskich.”;

4) art. 6 ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy w terminie dziewięciu miesięcy od wszczęcia postępowania Komisja uzna, że zastosowanie unijnych środków ochronnych lub nadzoru nie jest konieczne, postępowanie zostaje zakończone w ciągu jednego miesiąca. Komisja kończy postępowanie zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 4 ust. 2.”;

5) art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja i państwa członkowskie, w tym urzędnicy Komisji i państw członkowskich, nie udostępniają żadnych informacji o charakterze poufnym otrzymanych na podstawie niniejszego rozporządzenia ani żadnych informacji udostępnionych z zastrzeżeniem poufności, bez wyraźnej zgody osoby dostarczającej tych informacji.”;

6) w art. 9 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Decyzje, o których mowa w ust. 1, Komisja przyjmuje zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 4 ust. 2.”;

7) art. 11 tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— uzależnić wydanie tego dokumentu od spełnienia pewnych warunków i, jako środek nadzwyczajny, od umieszczenia klauzuli uchylającej.”;

8) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

W przypadku gdy przywóz danego produktu nie został poddany uprzedniemu nadzorowi unijnemu, Komisja może, w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 4 ust. 2, i zgodnie z art. 17, zastosować nadzór nad przywozem produktu ograniczony do jednego lub kilku regionów Unii.”;

9) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O przyjętych środkach niezwłocznie informuje się państwa członkowskie, a środki te stają się natychmiastowo skuteczne.”;

b) ust. 4, 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku gdy państwo członkowskie zwróciło się do Komisji z wnioskiem o interwencję, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4 ust. 3, lub – w sprawach pilnych – zgodnie z art. 4 ust. 4, podejmuje decyzję w terminie nieprzekraczającym pięciu dni roboczych od dnia otrzymania takiego wniosku.”;

10) art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja może, szczególnie w sytuacji, o której mowa w art. 15 ust. 1, przyjąć właściwe środki ochronne zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4 ust. 3.”;

11) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

1. Podczas trwania środków ochronnych lub nadzoru stosowanych zgodnie z przepisami rozdziałów IV i V, Komisja może na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy:

a) zbadać skutki stosowania środka;

b) upewnić się, czy stosowanie środka jest nadal konieczne.

Jeżeli Komisja stwierdzi, że stosowanie środka jest nadal konieczne, informuje o tym państwa członkowskie.

2. W przypadku gdy Komisja uzna, że środki ochronne lub nadzoru określone w rozdziałach IV i V powinny zostać zmienione lub uchylone, zmienia lub uchyla je zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4 ust. 3.”;

12) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 19a

Informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia Komisja ujmuje w rocznym sprawozdaniu na temat stosowania i wykonywania środków ochrony handlu, przedstawianym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na podstawie art. 22a rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (*).

(*) Rozporządzenie rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).”.

21. Rozporządzenie (WE) nr 1061/2009

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 1061/2009, jego wykonanie wymaga jednolitych warunków przyjmowania tymczasowych i ostatecznych środków ochronnych oraz wprowadzania uprzednich środków nadzoru. Środki te powinny być przyjmowane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby trudną do naprawienia szkodę, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1061/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 3;

2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Komisję wspomaga Komitet Środków Ochronnych ustanowiony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 260/2009 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

3) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W celu zapobieżenia sytuacji krytycznej spowodowanej brakiem podstawowych produktów lub dla naprawienia takiej sytuacji oraz gdy interesy Unii wymagają działania natychmiastowego, Komisja, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy oraz uwzględniając rodzaj produktów oraz inne cechy szczególne danych transakcji, może podporządkować wywóz produktu przedstawieniu zezwolenia na wywóz przyznanego według zasad oraz w granicach, jakie Komisja ustanawia zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4 ust. 2, lub – w sprawach pilnych – zgodnie z art. 4 ust. 3.

2. Parlament Europejski, Rada i państwa członkowskie są powiadamiane o podjętych środkach. Środki takie stają się skuteczne niezwłocznie.”;

b) ust. 4, 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku gdy z wnioskiem o podjęcie przez Komisję działania wystąpiło państwo członkowskie, Komisja podejmuje decyzję zgodnie z ust. 1 w terminie maksymalnie 5 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.

5. Jeżeli Komisja działała na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, to w terminie 12 dni roboczych od dnia wejścia w życie środka, który przyjęła, decyduje, czy należy przyjąć właściwe środki w rozumieniu art. 7. Jeżeli w ciągu sześciu tygodni od dnia wejścia w życie środka nie przyjęto żadnych środków, środek ten uznany zostaje za uchylony.”;

4) w art. 7 ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli interesy Unii tego wymagają, Komisja może zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4 ust. 2, przyjąć właściwe środki w celu:”;

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. W czasie stosowania środków określonych w art. 6 i 7, Komisja może na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy:

- a) zbadać skutki tych środków;
- b) sprawdzić, czy warunki ich stosowania są nadal spełnione.

Jeżeli Komisja stwierdzi, że stosowanie środków jest nadal konieczne, informuje o tym państwa członkowskie.

2. Jeżeli Komisja uważa, że potrzebne jest uchylene lub zmiana środków określonych w art. 6 lub 7, stanowi zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4 ust. 2.”;

6) art. 9 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku produktów wymienionych w załączniku I, państwa członkowskie są upoważnione, do momentu, w którym Parlament Europejski i Rada przyjmą właściwe środki na podstawie zobowiązań międzynarodowych zaciągniętych przez Unię lub przez wszystkie państwa członkowskie, do wprowadzania, bez uszczerbku dla przepisów przyjętych przez Unię w tym zakresie, systemów zarządzania kryzysowego wprowadzających obowiązek przydziału wobec państw trzecich, oraz będących przedmiotem zobowiązań międzynarodowych, które państwa członkowskie zaciągnęły przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.”;

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Informacje o wykonywaniu niniejszego rozporządzenia Komisja ujmuje w rocznym sprawozdaniu na temat stosowania i wykonywania środków ochrony handlu, przedstawianym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na podstawie art. 22a rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (*).

(*) Rozporządzenie rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).”.

22. Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009

W odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, jego wykonanie wymaga jednolitych warunków przyjmowania ceł tymczasowych i ostatecznych oraz zamykania dochodzeń bez wprowadzania środków. Środki te powinny być przyjmowane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

W przypadku przyjmowania środków tymczasowych należy stosować procedurę doradczą ze względu na skutki takich środków i ich logiczną kolejność względem przyjmowania środków ostatecznych. Ze względu na skutek tych środków w porównaniu ze środkami ostatecznymi procedurę tę należy również stosować do akceptowania zobowiązań, do wszczynania i braku wszczęcia przeglądów wygaśnięcia środków, do zawieszania środków, do przedłużania terminu zawieszenia środków oraz do ponownego wprowadzania środków. Jeżeli opóźnienie we wprowadzaniu środków spowodowałoby trudną do naprawienia szkodę, należy zezwolić Komisji na przyjęcie tymczasowych środków mających natychmiastowe zastosowanie.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1225/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 7 lit. c) wprowadza się następujące zmiany:
 - a) słowa „po przeprowadzeniu szczególnych konsultacji z Komitetem Doradczym oraz po umożliwieniu przedsiębiorstwom wspólnotowym” zastępuje się słowami "po umożliwieniu przedsiębiorstwom unijnym";
 - b) na końcu tej litery dodaje się zdanie w brzmieniu:

„O swojej analizie wniosków otrzymanych na podstawie lit. b) Komisja informuje państwa członkowskie w zwykłych okolicznościach w ciągu 28 tygodni od daty wszczęcia postępowania.”;

2) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli w szczególnych okolicznościach zostanie podjęta decyzja o wszczęciu postępowania bez złożenia przez unijny przemysł lub w jego imieniu pisemnego wniosku o wszczęcie postępowania, postępowanie to wszczyna się w oparciu o dowody istnienia dumpingu, szkody i związku przyczynowego, ustalone zgodnie z ust. 2, uzasadniające jego wszczęcie. Gdy Komisja ustali konieczność wszczęcia takiego postępowania, informuje o tym państwa członkowskie.”;

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku gdy materiał dowodowy w sposób oczywisty jest wystarczający do wszczęcia postępowania, Komisja rozpoczyna je w ciągu 45 dni od daty złożenia wniosku i publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W przypadku przedstawienia niewystarczającego materiału dowodowego wnioskodawca zostaje o tym fakcie poinformowany w ciągu 45 dni od daty złożenia wniosku do Komisji. O swojej analizie wniosku Komisja informuje państwa członkowskie w zwykłych okolicznościach w ciągu 21 dni od daty złożenia wniosku Komisji.”;

3) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wyrazy „zainteresowanym stronom umożliwiono przekazanie informacji i przedstawienie komentarzy” zastępuje się wyrazami „stworzono zainteresowanym stronom odpowiednią możliwość przedstawienia informacji i uwag”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja podejmuje działania tymczasowe zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 4.”;

c) uchyla się ust. 6;

4) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pod warunkiem tymczasowego stwierdzenia dumpingu i szkody, Komisja może, zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2, przyjąć złożoną przez eksportera ofertę zadowalającego, dobrowolnego zobowiązania do zmiany cen lub zaprzestania wywozu na dany obszar po cenach dumpingowych, jeżeli uzna, że szkodliwe efekty dumpingu zostaną usunięte. W takim przypadku oraz tak długo, jak zobowiązania takie są obowiązujące, odpowiednio, tymczasowe cła nałożone przez Komisję zgodnie z art. 7 ust. 1 lub ostateczne cła nałożone zgodnie z art. 9 ust. 4 nie mają zastosowania do odnośnego przywozu przedmiotowych towarów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa, o których mowa w decyzji Komisji o przyjęciu zobowiązań, wraz z późniejszymi zmianami. Podwyżki cen wynikające ze zobowiązań nie mogą być wyższe od niezbędnych do wyeliminowania marginesu dumpingu, natomiast powinny być niższe od marginesu dumpingu, jeżeli spowodują usunięcie szkody dla przemysłu unijnego.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli zobowiązania przyjęto, postępowanie zostaje zakończone. Komisja kończy postępowanie zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3.”;

c) ust. 9 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania przez dowolną ze stron, lub w przypadku wycofania przyjęcia tego zobowiązania przez Komisję, przyjęcie zobowiązania zostaje wycofane przez Komisję odpowiednio w drodze decyzji albo rozporządzenia, a tymczasowe cła nałożone przez Komisję zgodnie z art. 7 lub ostateczne cła nałożone zgodnie z art. 9 ust. 4 stosuje się automatycznie, przy zapewnieniu, aby zainteresowany eksporter, z wyjątkiem eksporterów wycofujących zobowiązanie, miał możliwość wypowiedzenia się. Gdy Komisja postanawia wycofać zobowiązanie, informuje państwa członkowskie.”;

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Cło tymczasowe może zostać nałożone, stosownie do art. 7, w oparciu o najlepsze posiadane informacje, w przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia zobowiązania lub w przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania, jeżeli postępowanie, które doprowadziło do zobowiązania, nie zostało zakończone.”;

5) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli środki ochronne nie są konieczne, postępowanie lub inne czynności w sprawie zostają zakończone. Komisja kończy postępowanie zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli ostatecznie ustalone fakty wykazują istnienie dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz interes Unii wymaga interwencji zgodnie z art. 21, Komisja nakłada ostateczne cło antydumpingowe zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3. W przypadku obowiązywania cła tymczasowego, Komisja wszczyna tę procedurę nie później niż jeden miesiąc przed wygaśnięciem tego cła. Kwota cła antydumpingowego nie może przekraczać stwierdzonego marginesu dumpingu, lecz powinna być niższa od tego marginesu, jeżeli mniejsze cło spowoduje usunięcie szkody dla przemysłu unijnego.”;

6) art. 10 ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy zastosowano cło tymczasowe i ostatecznie ustalono istnienie dumpingu oraz szkody, Komisja decyduje, bez względu na fakt, czy zostanie nałożone ostateczne cło antydumpingowe, jaka część cła tymczasowego powinna być ostatecznie pobrana.”;

7) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 akapit trzeci zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przegląd pod kątem nowego eksportera wszczyna się i prowadzi w trybie przyspieszonym po umożliwieniu producentom unijnym wyrażenia opinii.”;

b) w ust. 5 uchyla się akapit drugi;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przeglądy prowadzone na podstawie niniejszego artykułu wszczyna Komisja. O tym, czy wszcząć przegląd określony w ust. 2 niniejszego artykułu, decyduje Komisja zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2. Komisja informuje również państwa członkowskie, gdy przedsiębiorca lub państwo członkowskie wystąpili z wnioskiem uzasadniającym wszczęcie przeglądu, o którym mowa w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, a Komisja zakończyła analizę wniosku, lub gdy Komisja samodzielnie ustaliła, że należy zrewidować potrzebę dalszego stosowania środków. W zależności od wyniku przeglądu, środki, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3, uchyla się lub utrzymuje na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu albo uchyla, utrzymuje lub zmienia na podstawie ust. 3 i 4 niniejszego artykułu. W przypadku uchylecia środków dla indywidualnych eksporterów, a nie dla kraju jako całości, eksporterzy ci pozostają przedmiotem postępowania i mogą automatycznie zostać poddani ponownemu postępowaniu w każdym kolejnym przeglądzie prowadzonym dla tego kraju na podstawie niniejszego artykułu.”;

d) ust. 8 akapit czwarty zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Komisja zdecyduje, czy i w jakim zakresie wnioski ten należy przyjąć, lub może także w dowolnym momencie podjąć decyzję o wszczęciu przeglądu okresowego, po czym informacje i ustalenia uzyskane w wyniku takiego przeglądu, prowadzonego zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do takich przeglądów są wykorzystane do ustalenia, czy i w jakim zakresie zwrot jest uzasadniony. Komisja informuje państwa członkowskie, gdy zakończy analizę wniosku.”;

8) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy przemysł unijny lub dowolna inna zainteresowana strona przedstawi, zazwyczaj w terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie środków, wystarczające informacje wskazujące, że po pierwotnym okresie objętym postępowaniem oraz przed wprowadzeniem środków lub w ich następstwie, ceny eksportowe zmniejszyły się lub nie nastąpiły żadne ruchy, albo nastąpiły niewystarczające ruchy cen odsprzedaży lub dalszych cen sprzedaży towaru przywożonego w Unii, Komisja może wznowić postępowanie w celu ustalenia, czy środki wywierają wpływ na powyższe ceny. Gdy zainteresowana strona przedstawi dostateczne informacje uzasadniające wznowienie postępowania, a Komisja zakończy ich analizę, Komisja informuje państwa członkowskie.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy ponowne postępowanie na podstawie niniejszego artykułu wykaże wzrost dumpingu, Komisja może zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3, zmienić obowiązujące środki zgodnie z nowymi ustaleniami dotyczącymi cen eksportowych. Wysokość cła antydumpingowego nakładanego na podstawie niniejszego artykułu nie może przekroczyć dwukrotności kwoty cła nałożonego pierwotnie.”;

c) w ust. 4 uchyla się akapit drugi;

9) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Postępowania na mocy niniejszego artykułu wszczyna się z inicjatywy Komisji, na wniosek państwa członkowskiego lub każdej zainteresowanej strony w przypadkach, gdy wniosek zawiera wystarczające dowody dotyczące czynników wymienionych w ust. 1. Wszczęcie następuje w drodze rozporządzenia Komisji, które może także nakazać organom celnym poddanie przywozu rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 lub żądanie gwarancji. Komisja informuje państwa członkowskie, gdy zainteresowana strona lub państwo członkowskie wystąpiły z wnioskiem uzasadniającym wszczęcie postępowania, a Komisja zakończyła jego analizę, lub gdy Komisja samodzielnie ustaliła, że należy wszcząć postępowanie.

Postępowania prowadzone są przez Komisję. Mogą jej towarzyszyć organy celne, a postępowania są kończone w ciągu dziewięciu miesięcy.

W przypadku gdy ostatecznie ustalone fakty uzasadnią rozszerzenie środków, rozszerzenia tego dokonuje Komisja zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3. Rozszerzenie skutkuje począwszy od daty nałożenia obowiązku rejestracji na podstawie art. 14 ust. 5 lub żądania gwarancji. Odpowiednie przepisy proceduralne niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wszczynania i prowadzenia postępowań mają zastosowanie na podstawie niniejszego artykułu.”;

b) ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Zwolnienia te przyznawane są w drodze decyzji Komisji i pozostają w mocy w okresie i na warunkach w niej przewidzianych. Komisja informuje państwa członkowskie, gdy zakończy swoją analizę.”;

10) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W interesie Unii środki wprowadzone na mocy niniejszego rozporządzenia mogą zostać zawieszona decyzją Komisji na okres dziewięciu miesięcy zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2. Komisja może zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2, przedłużyć zawieszenie na kolejny okres, nie dłuższy niż jeden rok. Środki mogą zostać zawieszona wyłącznie w przypadku, gdy warunki rynkowe tymczasowo uległy zmianie w takim zakresie, że wskutek zawieszenia nie powinna ponownie nastąpić szkoda, oraz z zastrzeżeniem, że przemysł unijny miał możliwość wyrażenia na ten temat opinii, która została uwzględniona. Środki mogą zostać wprowadzone ponownie w dowolnym terminie zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 15 ust. 2, jeżeli przyczyna zawieszenia ustała.”;

b) ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja, po poinformowaniu w odpowiednim czasie państw członkowskich, może polecić organom celnym podjęcie odpowiednich kroków w celu rejestrowania przywożonych towarów, tak aby środki mogły zostać zastosowane w odniesieniu do przywozu od daty rejestracji.”;

11) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4.

5. Jeżeli zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 stosuje się procedurę pisemną, by zdecydować o przyjęciu ostatecznych środków w myśl ust. 3 niniejszego artykułu lub by zdecydować o wszczęciu bądź braku wszczęcia przeglądu wygaśnięcia środków w myśl art. 11 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, procedura ta zostaje zamknięta bez rozstrzygnięcia, gdy w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego on sam tak zdecydował lub gdy wystąpi o to większość członków komitetu określona w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Jeżeli procedurę pisemną stosuje się w innych okolicznościach, w których komitet omawiał projekt środka, procedura ta zostaje zamknięta bez rozstrzygnięcia, gdy w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego on sam tak zdecydował lub wystąpi o to zwykła większość członków komitetu. Jeżeli procedurę pisemną stosuje się w innych okolicznościach, w których komitet nie omawiał projektu środka, procedura ta zostaje zamknięta bez rozstrzygnięcia, gdy w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego on sam tak zdecydował lub wystąpi o to przynajmniej jedna czwarta członków komitetu.

6. Komitet może rozpatrywać wszelkie sprawy odnoszące się do stosowania niniejszego rozporządzenia, zgłaszane przez Komisję lub we wniosku przez państwo członkowskie. Państwa członkowskie mogą żądać informacji oraz wymieniać poglądy na forum komitetu lub w bezpośredniej relacji z Komisją.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

12) art. 19 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja i państwa członkowskie, w tym urzędnicy Komisji i państw członkowskich, nie mogą ujawniać żadnych informacji uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w stosunku do których osoba przekazująca wnioskowała o poufność, bez wyraźnego zezwolenia tej osoby. Wymiana informacji między Komisją a państwami członkowskimi lub dokumenty wewnętrzne przygotowane przez organy Unii lub jej państwa członkowskie nie są ujawniane, z wyjątkiem przypadku gdy niniejsze rozporządzenie wyraźnie to przewiduje.”;

13) art. 20 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Ostateczne ujawnienia należy składać w formie pisemnej. Sporządza się je z zastrzeżeniem ochrony informacji poufnych, tak szybko jak to możliwe, zwykle nie później niż jeden miesiąc przed wszczęciem procedur określonych w art. 9. W przypadku gdy Komisja nie jest w stanie ujawnić niektórych faktów lub okoliczności w danym terminie, robi to niezwłocznie po jego upływie. Ujawnienie nie przesądza o żadnej dalszej decyzji, która może zostać podjęta przez Komisję, ale w przypadku gdy decyzja taka będzie oparta na innych faktach i ustaleniach, są one niezwłocznie ujawniane.

5. Oświadczenia złożone po dokonaniu ostatecznego ujawnienia uwzględnia się wyłącznie w przypadku, gdy zostaną one przekazane w terminie określonym przez Komisję dla każdego przypadku, co najmniej dziesięciodniowym, przy należyтым uwzględnieniu pilności sprawy. Wyznaczony termin może być krótszy, jeżeli konieczne jest dokonanie dodatkowego ostatecznego ujawnienia.”;

14) art. 21 ust. 4, 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„4. Strony działające zgodnie z ust. 2 mogą przedstawić uwagi na temat zastosowania wszelkich cel tymczasowych. Takie uwagi należy dostarczyć w ciągu 25 dni od daty wprowadzenia tych środków, jeżeli mają zostać uwzględnione; uwagi lub ich odpowiednie streszczenia udostępnia się innym stronom, które mają prawo się do nich odnieść.

5. Komisja bada odpowiednio przekazane informacje oraz określa, do jakiego stopnia są one reprezentatywne, a wyniki tej analizy wraz z ich oceną przekazuje komitetowi jako część projektu środka przedstawianego zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia. Poglądy wyrażone na forum komitetu Komisja uwzględnia na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011.

6. Strony działające zgodnie z ust. 2 mogą wystąpić z wnioskiem o udostępnienie faktów i ustaleń, w oparciu o które mają zostać podjęte ostateczne decyzje. Informacje te udostępnia się w możliwym zakresie, bez uszczerbku dla dalszych decyzji podejmowanych przez Komisję.”;

15) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 22a

Sprawozdanie

1. Z poszanowaniem zasad ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 19 Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie roczne na temat stosowania i wykonywania niniejszego rozporządzenia. W sprawozdaniu ujmuje informacje o stosowaniu środków tymczasowych i ostatecznych, o zakończeniu postępowań bez wprowadzania środków, ponownych postępowań, przeglądów i wizyt weryfikacyjnych oraz o działalności różnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wykonywania niniejszego rozporządzenia i wypełniania wynikających z niego obowiązków.

2. W ciągu miesiąca od przedstawienia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może zaprosić Komisję na specjalnie zwołane posiedzenie swojej przedmiotowo właściwej komisji, aby Komisja przedstawiła i wyjaśniła wszelkie kwestie związane z wykonywaniem niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty jego przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”.

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie art. 15 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 oraz art. 25 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 597/2009

Zdaniem Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji włączenie art. 15 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 oraz art. 25 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 jest podyktowane wyłącznie specyfiką tych rozporządzeń sprzed ich zmiany niniejszym rozporządzeniem. Dlatego włączenie danego przepisu (jak w przypadku wspomnianych artykułów) dotyczy wyłącznie tych dwóch rozporządzeń i nie stanowi precedensu w opracowywaniu przyszłych aktów.

Dla jasności, zdaniem Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji artykuł 15 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 ani artykuł 25 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 nie wprowadzają procedur decyzyjnych, które różniłyby się od procedur określonych w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011 lub te procedury uzupełniały.

Oświadczenie Rady w sprawie art. 3 ust. 4 oraz art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z postępowaniem antydumpingowym lub postępowaniem w przedmiocie cła wyrównawczego, o których mowa w rozporządzeniach (WE) nr 1225/2009 i (WE) nr 597/2009

Gdy państwo członkowskie zaproponuje zmianę projektu środka dotyczącego cła antydumpingowego albo wyrównawczego przewidzianego w rozporządzeniach (WE) nr 1225/2009 i (WE) nr 597/2009 („rozporządzeniach podstawowych”) zgodnie z art. 3 ust. 4 lub art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, państwo to:

- a) dopilnuje, aby zmiana została zaproponowana w odpowiednim terminie, nienaruszającym terminów określonych w rozporządzeniach podstawowych i zapewniającym Komisji odpowiedni czas na wszczęcie ewentualnie koniecznej procedury ujawniania informacji i należytą weryfikację propozycji, a komitetowi – na analizę projektu proponowanego zmienionego środka;
 - b) dopilnuje, aby proponowana zmiana była spójna z rozporządzeniami podstawowymi w jego wykładni dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej i z odnośnymi zobowiązaniami międzynarodowymi;
 - c) dostarczy pisemne uzasadnienie, w którym wskaże – co najmniej – jak proponowana zmiana odnosi się do rozporządzeń podstawowych i do podstawowych faktów ustalonych w postępowaniu, ale może też podać wszelkie inne, jego zdaniem właściwe argumenty.
-

Oświadczenie Komisji w sprawie postępowania antydumpingowego i postępowania w przedmiocie cła wyrównawczego, o których mowa w rozporządzeniach (WE) nr 1225/2009 i (WE) nr 597/2009

Komisja rozumie, jak ważne jest, aby państwa członkowskie otrzymywały informacje zgodnie z wymogami rozporządzeń (WE) nr 125/2009 i (WE) nr 597/2009 („rozporządzeń podstawowych”) i dzięki temu mogły współkształtować dobrze podbudowane merytorycznie decyzje, i będzie w działać na rzecz realizacji tego celu.

* * *

Aby uniknąć wszelkich wątpliwości, Komisja zaznacza, że jej zdaniem wyraz „konsultacje” w art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 obliguje ją (poza wyjątkowo naglącymi sytuacjami) do uzyskania opinii państw członkowskich przed nałożeniem tymczasowego cła antydumpingowego lub wyrównawczego.

* * *

Komisja dopilnuje, aby procedura antydumpingowa i procedura w przedmiocie cła wyrównawczego, przewidziane w rozporządzeniach (WE) nr 1225/2009 i (WE) nr 597/2009, przebiegały skutecznie we wszystkich swoich aspektach, w tym aby państwa członkowskie miały możliwość zaproponowania zmian – po to aby terminy i obowiązki wobec zainteresowanych stron określone w rozporządzeniach podstawowych zostały dotrzymane, a wszelkie ostatecznie nałożone środki były spójne ze stanem faktycznym stwierdzonym w postępowaniu i z rozporządzeniami podstawowymi w ich wykładni dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz zgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii.

Oświadczenie Komisji w sprawie ujednoczenia

Przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014 15 stycznia 2014 r. zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 38/2014 15 stycznia 2014 r. zmieniającego niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do przyznania uprawnień przekazanych i wykonawczych do przyjmowania niektórych środków będzie skutkować dużą liczbą zmian odnośnych aktów. Aby zwiększyć czytelność tych aktów, Komisja zaproponuje możliwie szybko ich ujednoczenie, gdy oba rozporządzenia zostaną już przyjęte, a najpóźniej do dnia 1 czerwca 2014 r..

Oświadczenie Komisji w sprawie aktów delegowanych

W kontekście rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014 zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków 15 stycznia 2014 r. i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 38/2014 zmieniającego niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do przyznania uprawnień przekazanych i wykonawczych do przyjmowania niektórych środków 15 stycznia 2014 r. Komisja przypomina swoje zobowiązane, wyrażone w pkt 15 porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską, by udostępniać Parlamentowi wszystkie informacje i dokumentację dotyczącą spotkań z ekspertami krajowymi w ramach swoich prac dotyczących opracowywania aktów delegowanych.
